

LLRC அறிக்கையும் சர்வதேச மனிதாபிமான சட்டமும்

இலங்கை தேசிய சமாதானப் பேரவை

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

LLRC அறிக்கையும் சர்வதேச மனிதாபிமான சட்டமும்

இலங்கை தேசிய சமாதானப் பேரவை

முதல் பதிப்பு ஜூலை, 2013

தொகுத்துவழங்குபவர்:
தூஷால் விதானகே

வடிவமைப்பு:
உபேந்திர பெரேரா

வெளியீடு:
இலங்கை தேசிய சமாதானப் பேரவை,
12 14 புரான விஹாரை வீதி,
கொழும்பு 06,
இலங்கை.

நிதி அனுசரனை:
டைகோனியா (DAIKONIA)

முன்னுரை

அண்மைக்காலங்களில் அரசாங்க தரப்பினால் வெளியிடப்பட்ட ஆவணங்களில் ஜனாதிபதி மஹிந்த ராஜபக்ஷவினால் நியமிக்கப்பட்ட கற்றுக்கொண்ட பாடங்களுக்கும் நல்லினக்கத்திற்குமான ஆணைக்குழு சமர்ப்பித்துள்ள அறிக்கை (LLRC) மிகமுக்கியமான தொன்றாகும். யுத்தம் முடிவுற்றதன் பின்னர் இலங்கையின் மிக முக்கியமான பொதுத்துறை சார்ந்த பிரமுகர்கள் சிலர் நாட்டின் பல பாகங்களுக்கும் விஜயம் செய்து தாம் நேரில் கண்டறிந்த யுத்தத்தினால் ஏற்பட்ட அழிவுகளையும் தனிப்பட்டவர்களும், நிறுவனங்களும் சமர்ப்பித்த தகவல்களையும் செவிமடுத்ததனை அடிப்படையாகக்கொண்டதாக இவ்வறிக்கை தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. நாட்டின் இனமுரண்பாடுகள் மற்றும் அவற்றிற்கான தீர்வுகளை பற்றி நாட்டு மக்களிடையே போதிய புரிந்துணர்வினை ஏற்படுத்துவதனையும் தனது ஆணையாகக் கொண்டுள்ள ஒரு சிவில் நிறுவனமான தேசிய சமாதானப்பேரவை கற்றுக்கொண்ட பாடங்களுக்கும் நல்லினக்கத்திற்குமான ஆணைக்குழுவிடம் தனது கருத்துக்களை சமர்ப்பித்திருந்தது. அறிக்கையில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ள அனைத்து சிபாரிசுகளுமே அரசாங்கத்தினால் நடைமுறைப்படுத்துவதற்காக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

எனவே நாட்டின் எதிர்காலம் பொறுத்து எதிர்மறையற்ற வகையில் சார்பான மாற்றங்களை ஏற்படுத்தக்கூடிய உள்ளார்ந்த வளத்தினை இவ்வறிக்கை (LLRC) கொண்டுள்ளது. யுத்தகால குற்றங்களுக்கு பொறுப்பு கூறுதல், யுத்தக் குற்றங்கள் மற்றும் மனித உரிமை பிரச்சினைகள் தொடர்பில் ஆணைக்குழுவுக்கு வழங்கப்பட்டிருந்த ஆணைகளில் வரையறைகள் பல காணப்பட்டுள்ள போதிலும் யுத்தம் முடிவுற்றதன் பின்னரும் கூட இன ரீதியானதும் சமயங்களுக்கிடையிலானதுமான பதட்டங்கள் அதிகரித்துச் செல்லும் இக் காலகட்டத்தில் LLRC அறிக்கையானது புரிந்துணர்வினை ஏற்படுவதற்கு ஏற்றதொரு கல்வி மற்றும் தகவல் தரும் ஆவணமாக இவ்வறிக்கையினை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள விரும்புகின்றோம். இவ்வறிக்கை (LLRC) அரசாங்கத்தினால் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ள ஆவணமாதலால்,

LLRC அறிக்கையும் சர்வதேச மனிதாபிமான சட்டமும்

அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கைகளையும் பெறுமானங்களையும் விமர்சிக்கும் சாராரை கடுமையாக கட்டுப்படுத்த அரசாங்கம் முயற்சித்து வரும் இன்றைய காலகட்டத்தில் இவ்வறிக்கை ஒரு சட்டபூர்வமான கற்பதற்கான கருவியாகவும் பயன்படக்கூடியதாக உள்ளது.

ஆங்கிலத்தில் 388 பக்கங்களைக் கொண்ட இவ்வறிக்கையின் உள்ளடக்கங்கள் பற்றி இலகுவாக அறிந்துக் கொள்ள விரும்புபவர்களுக்கு, அறிக்கையின் சுருக்கத்தினையும் அதில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ள பிரதான சிபாரிசுகளையும் வழங்குவதில் நாம் பெரிதும் மகிழ்ச்சியடைகின்றோம். இவ்வறிக்கையை (LLRC) நன்கு வாசித்தறிந்து அதில் உள்ள அத்தியவசியமான பகுதிகளை வடித்தெடுத்து சுருக்கமாக வடிவமைத்துத் தந்த ரெபெக்கா பிரௌன் அவர்களுக்கு எமது உளமார்ந்த நன்றியை தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகின்றோம். அத்துடன் அறிக்கையின் சுருக்கத்தை கைநூலாக தயாரித்து அவற்றின் பிரதிகளை இலவசமாக வாசகர்களுக்கு வழங்க போதிய நிதி வசதியை அளித்து ஆதரவு வழங்கிய ரோயல் நோர்வேஜியன் தூதரகத்திற்கும் டைகோனியா நிறுவனத்திற்கும் நாம் பெரிதும் நன்றியுடையவர்களாவோம்

ஜெஹான் பெரோ
நிர்வாக இக்குனர்
ஜூலை 2013

LLRC அறிக்கையும் சர்வதேச மனிதாபிமான சட்டமும்

நோக்கம்

இந்த அறிக்கை பற்றி புரிந்த கொண்டிராதவர்களுக்கு கற்றறிந்த மற்றும் நல்லிணக்க ஆணைக்குழுவின் அறிக்கை உள்ளடக்கத்தின்படி சிவில் சமூகத்தினால் செய்யப்பட வேண்டிய சில விடயங்கள் தொடர்பாக வாசிப்பதற்கு இலகுவான முறையில் சுருக்கம் ஒன்றை வழங்குவதே இப் புத்தகத்தின் முக்கிய நோக்கமாகும்.

எல்.எல்.ஆர்.சி ஆணைக்குழுவின் அமைத்தல்

கற்றறிந்த பாடங்கள் மற்றும் நல்லிணக்கம் தொடர்பான ஆணைக்குழு 26 வருட காலமாக நாட்டில் இடம்பெற்று வந்த சிவில் யுத்தம் முடிந்த பின் 2010ஆம் ஆண்டு மே மாதம், ஜனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்ஸினால் நியமிக்கப்பட்ட விசாரணை ஆணைக்குழுவாகும். சிவில் யுத்தத்தின் பல்வேறு பக்கங்களை ஆராய்ந்து பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நட்டஈடு வழங்குதல், எதிர்காலத்தில் இவ்வாறான மோதல் ஒன்று ஏற்படுவதைத் தவிர்ப்பதற்குத் தேவையான நிறுவன ரீதியான மறு சீரமைப்புக்களைக் கட்டி எழுப்புவது இந்த ஆணைக்குழுவின் பிரதான நோக்கமாகும்.

ஆணைக்குழுவின் அதீகார ஒப்படைப்பு

எல்.எல்.ஆர்.சிக்கு ஒப்படைக்கப்பட்ட விடயங்கள் கீழ் வருமாறு:

2002 பெப்ரவரி 21 ஆம் திகதியும் மற்றும் 2009 மே 19 ஆம் திகதிக்கும் இடைப்பட்ட காலத்துக்குள் இடம்பெற்ற பின்வரும் காரணிகள் தொடர்பாக விசாரித்து அறிக்கையிடுதல்.

1. யுத்த நிறுத்த இணக்கப்பாடு ஆரம்பிக்கப்பட்ட 2002 பெப்ரவரி 21 ஆம் திகதிக்கு முதல் அது வெற்றியடையாமக்கான காரணிகள் மற்றும் சந்தர்ப்பங்கள் மற்றும் அத் திகதியிலிருந்த 2009 மே 19ஆம் திகதி வரை இடம்பெற்ற நிகழ்வுகளின் முறை

2. இதுதொடர்பாக யாதேனும் ஒரு நபரோ, குழுக்களோ அல்லது நிறுவனமோ நேரடியாகவோ அல்லது

மறைமுகமாகவோ பொறுப்பு ஏற்கின்றார்களா என்பதும்.

3. இவ்வாறான ஒரு நிகழ்வு மீண்டும் ஏற்படாதிருப்பதற்காக இந்த நிகழ்வுகளும் மற்றும் அதன் காரணமாக ஏற்பட்ட வேதனைகள் மூலம் நாம் படிக்க வேண்டிய பாடங்கள்.

4. இந்த நிகழ்வு காரணமாக பாதிக்கப்பட்ட நபரொருவருக்கோ, அல்லது அவரில் தங்கி வாழ்கின்றவருக்கோ அல்லது அக்காரணத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட உரித்தான எவருக்கும் நட்பு வறங்கும் முறை.

5. எதிர்காலத்தில் அப்படியான அனர்த்தங்கள் மீண்டும் ஏற்படுவதைத் தடுப்பதற்கு சகல மக்களிடையேயும் தேசிய ஐக்கியம் மற்றும் நல்லிணக்கத்தை மேம்படுத்துவதற்காக மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய நிறுவன, நிர்வாக மற்றும் சட்டவாக்க நடவடிக்கைகள் தொடர்பாக அதிகாரம் ஒப்படைக்கப்பட்ட நிபந்தனைகளுக்கேற்ப ஆராயும் ஏனைய காரணிகள் தொடர்பாக சிபாரிசுகளை முன்வைத்தல்.

அறிக்கையின் பந்திகள் அதிகாரம் ஒப்படைக்கப்பட்ட வரிசைக்கு ஏற்பவாகும்.

ஆணைக்குழு எட்டு அங்கத்தவர்களைக் கொண்டதாகும். இவ் ஆணைக்குழுவில் ஐந்து சிங்கள அங்கத்தவர்களும் இரு தமிழ் அங்கத்தவர்களும் ஒரு முஸ்லிம் அங்கத்தவரும் உள்ளடங்கியிருந்தனர். இவர்களில் ஒருவர் பெண் அங்கத்தவராவார். ஜனாதிபதி நியமித்த ஆணைக்குழுவின் அறிக்கை வெளிவர முன் இரு அங்கத்தவர்கள் இராஜினாமாச் செய்துள்ளனர். இந்த இரு அங்கத்தவர்களுக்குப் பதிலாக வேறு இரு அங்கத்தவர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர்.

நோக்கம்

“கற்றுக் கொண்ட பாடங்கள் மற்றும் நல்லிணக்கம் தொடர்பான விசாரணை ஆணைக்குழு அறிக்கை” அதாவது (LLRC) அறிக்கை தொடர்பில் விளக்கங்களற்ற நபர்களுக்கு, அது தொடர்பாக பரந்த ஒரு விளக்கத்தை பெற்றுக் கொடுக்கும் நோக்கில் இலங்கை தேசிய சமாதானப் பேரவையால் உருவாக்கப்பட்ட கைந்நூல்களின் 5ஆவது பகுதியான இந்நூலின் மூலம் அதன் முக்கிய அத்தியாயமான “மனிதாபிமானச் சட்டத்துடன் தொடர்புடைய விடயங்கள்” தொடர்பான அத்தியாயத்தை (4ஆம்) வாசிப்பதற்கு இலகுவான சாராம்சமாக வழங்குதல், இதன் மூலம் எதிர்பார்க்கப்படுகின்ற ஒரு முக்கியமான நோக்கமாகும்.

இலங்கை அரசாங்கத்தால் இணையத்தில் வெளியிடப்பட்ட அவ்வறிக்கையின் உத்தியோகபூர்வ தமிழ் மொழிபெயர்ப்பானது, இந்நூலை ஆக்குவதற்கான அடிப்படையாக கொள்ளப்பட்டது. அதன்படி மூல ஆவணத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அத்தியாயங்களது இலக்கங்கள் இந்நூலில் அவ்வாறே காட்டப்பட்டுள்ளதுடன் அதன் கருத்துக்களை இலகுவடுத்தல் மட்டுமே ஆக்கியோனால் செய்யப்பட்டுள்ளது.

உத்தியோகபூர்வ பெயர் மற்றும் நோக்கம்

உத்தியோகபூர்வ அறிக்கையின்படி “நல்லிணக்க ஆணைக்குழு” அல்லது “எல்.எல்.ஆர்.சி” அறிக்கையனது “கற்றுக் கொண்ட பாடங்கள் மற்றும் நல்லிணக்கம் தொடர்பான விசாரணை ஆணைக்குழு” என கூறப்படுகின்றது. அதன் மூலம் வெளியிடப்பட்ட அறிக்கையானது “கற்றுக் கொண்ட பாடங்கள் மற்றும் நல்லிணக்கம் தொடர்பான விசாரணை ஆணைக்குழு அறிக்கை” என உத்தியோகபூர்வமாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

ஜனாதிபதி மஹிந்த ராஜபக் அவர்களால் “விசாரணை ஆணைக்குழு சட்டத்தின்” (393 ஆம் அத்தியாயம்) 2 ஆம் பந்தியில் வழங்கப்பட்டுள்ள ஏற்பாடுகளுக்கு அமைவாக 2010 மே 15 ஆந் திகதி இவ்வாணைக்குழுவிற்கு உரிமைக் கட்டளை வழங்கப்பட்ட ஆவணம் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாணைக்குமுுவானது ஜனாதிபதி மஹிந்த ராஜபக் அவர்களது உரிமைக் கட்டளையின் அடிப்படையிலேயே தாபிக்கப்பட்டது. அவ்வாணைக்குமுுவை நியமிப்பது தொடர்பில் வாழ்த்துத் தெரிவித்து ஜனாதிபதியின் செயலாளர் லலித் வீரதுங்க அவர்களால் ஜனாதிபதியின் கட்டளையின் பேரில் வழங்கப்பட்ட செய்தியில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவாறு இவ்வாணைக்குமு நியமிக்கப்பட்டதன் நோக்கத்தை அறிந்து கொள்ளலாம்.

அதில்குறிப்பிடப்பட்டுள்ள விதத்தில் (கற்றுக் கொண்ட பாடங்கள் மற்றும் நல்லிணக்கம் தொடர்பான விசாரணை ஆணைக்குமு அறிக்கை, 2011 நவம்பர், பக்கம்) “நாம் ஒரு நாடாக எதிர்கொண்ட மோதல் கட்டத்தையும் அல்லல்களையும் அபிலாசைகள் பற்றியும், எமது மக்களுக்கு உறுதி வழங்கப்பட்ட சமாதான யுகம், இன ஒற்றுமை மற்றும் சுபீட்சம் பற்றியும் பிரதிபலிக்கின்ற வாய்ப்பிற்கான உகந்த தருணம் வந்திருக்கின்ற இவ்வேளையில், சுதந்திரமானதும் பல்லினங்களைக் கொண்டதுமான கௌரவம் மிக்க நாடொன்றினைக் கொண்டவர்கள் என்ற ரீதியில் சக்திமிக்க ஒத்துழைப்பு, பங்குடமை மற்றும் சிநேகபூர்வத்தன்மையுடன், பொது இலக்கொன்றினை நோக்கி பயணிக்கின்ற வேளை, அண்மைய எமது வரலாற்றுப் பாடங்களிலிருந்து கற்றுக் கொண்டவற்றிலிருந்து, எதிர்காலத்தில் எந்தவித உள்நாட்டு மோதல்களும் ஏற்படக்கூடாது என்பதனை நாம் உறுதிப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.” இதன் மூலம் விளங்குவது யாதெனில் ஜனாதிபதியவர்கள் இவ்வாணைக்குமுுவை நியமித்தது பரந்தவொரு நோக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு என்பதாகும்.

இவ்வாணைக்குமுுவானது பிரதான நோக்கங்கள் 05ஜ அடைந்து கொள்ளும் நோக்கத்திலேயே அமைக்கப்பட்டது என அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அதன்படி, 2002 பெப்ரவரி மாதம் 21 ஆந் திகதி தொடக்கம் 2009 மே 19ஆந் திகதி வரையிலான காலகட்டத்தில் (யுத்த நிறுத்த ஒப்பந்தம் கைச்சாத்திடப்பட்ட திகதி தொடக்கம் யுத்தம் முடிவடைந்ததாக உத்தியோகபூர்வமாக அறிவிக்கப்பட்ட நாள் வரை) இடம்பெற்றிருக்கக் கூடும் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்ற, கீழே காட்டப்பட்டுள்ள விடயங்களை விசாரித்து அறிக்கை சமர்ப்பிப்பதற்காக இவ்வாணைக்குமு நியமிக்கப்பட்டுள்ளது. அதன்படி, உத்தியோகபூர்வ கட்டளை

(1.5) இல் காட்டப்பட்டுள்ளவாறு,

(i) 2002 பெப்புருவரி 21ஆம் நாளன்று தொழிற்பாட்டிற்கு வந்த போர் நிறுத்த ஒப்பந்தம் முறிவடைந்தமைக்கு வழிவகுத்த காரணங்கள், சூழ்நிலைகள் மற்றும் அதனைத் தொடர்ந்து 2009 மே 19ஆம் நாள்வரை வரிசையாக இடம்பெற்ற சம்பவங்கள்,

(ii) இது தொடர்பில் நேரடியாக அல்லது மறைமுகமாக பொறுப்பாக இருந்த எவரேனுமாள், குழு அல்லது நிறுவனம்,

(iii) இத்தகைய நிகழ்வுகள் மீண்டும் ஏற்படாமல் இருப்பதனை உறுதிப்படுத்தும் பொருட்டு அந்நிகழ்வுகளிலிருந்து கற்றுக்கொள்ளக் கூடிய பாடங்களும் கவனிக்கப்பட வேண்டிய கரிசனைகளும்,

(iv) அத்தகைய நிகழ்வுகள் காரணமாக பாதிப்புக்குள்ளான ஆளெவருக்கும் அல்லது அவர்களில் தங்கி வாழ்வோருக்கும் அல்லது வாரிசுகளுக்கும் மீளளிப்புச் செய்யத்தக்க செயல்முறையியல்இ

(v) அத்தகைய நிகழ்வுகள் எவையேனும் எதிர்காலத்தில் மீண்டும் ஏற்படுவதனைத் தடுக்கும் பொருட்டு, அனைத்து சமூகங்களிடையேயும் மென்மேலும் தேசிய ஒற்றுமையையும் நல்லிணக்கத்தையும்மேம்படுத்தும்பொருட்டு, எடுக்கப்படவேண்டிய நிறுவன ரீதியான, நிருவாக ரீதியான மற்றும் சட்டவாக்க ரீதியான நடவடிக்கைகளும் இவ்வாணைப் பத்திரத்தின் நியதிகளின் கீழ் விசாரணைக்கு உட்படுத்தப்பட்ட விடயங்களில் யாதேனும் ஒரு விடயம் தொடர்பிலான அத்தகைய வேறேதேனும் விதப்புரைகள்.

இந்நோக்கங்களுக்காக ஜனாதிபதியவர்கள் இவ்வாணைக்குமுனை நியமித்ததுடன் இங்கு ஜனாதிபதியவர்கள் மிகத் தெளிவாக இவ்வாணைக்குமுனின் ஆணையாளர்களிடம் உரிய சம்பவங்கள் தொடர்பில், அவர்களது விதப்புரைகள் உள்ளடங்கிய அறிக்கை ஒன்றை கோரியிருந்தார்.

இவ்வாணைக்குமுனை நியமித்தல் தொடர்பில் உரிமைக் கட்டளையின் (1.6) இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள விடயங்கள்

தொடர்பிலும் கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும். அதன்படி 1.6 இல் “ஆணைக்குழுவினை நிறுவுவதற்கான ஆணைப்பத்திரத்தின் கீழ், அதிமேதகு சனாதிபதி அவர்கள், ஏனையவற்றுக்கிடையில் ஒரு நாடாக நாம் எதிர்கொண்ட மோதல் கட்டத்தையும் அல்லல்களையும் பிரதிபலிக்க ஒரு உகந்த தருணம் வந்துள்ளதாகக் குறிப்பிட்டார். மேலும், சமீபத்தைய வரலாற்றில் இருந்து கற்றுக் கொள்ள வேண்டிய தேவையெழுந்துள்ளதையும், எதிர் காலத்தில் இத்தகைய உள்நாட்டு மோதல்கள் மீண்டும் ஏற்படாமல் இருப்பதனை உறுதி செய்யும் பாடங்களால், நாட்டு மக்கள் சமாதானம், ஒற்றுமை மற்றும் செழிப்புடன் கூடிய ஒரு சகாப்தத்தினை எதிர்கொள்வார்கள் எனவும் உறுதியளித்தார்” என குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

அதிலேயே 1.7 இல் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது யாதெனில் “அதற்கிணங்க கடந்த காலக் காயங்களை ஆற்றுவதன் தேவையை அங்கீகரித்து மோதலினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களை அடையாளங் கண்டு கொள்வதன் மூலம் நாட்டில் நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்தக்கூடிய பரிந்துரைகளை மேற்கொள்ளும் மற்றும் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நிவாரணமளிப்பதன் மூலம் தேசிய ஒற்றுமை, அமைதி, இணக்கத்தை ஏற்படுத்தும் பணியை ஆணைக்குழு தொடர்ந்தது” என்பதாகும்.

ஆணையாளர்கள்

ஆணைக்குழுவிற்காக 08 உத்தியோகத்தர்கள் நியமிக்கப்பட்டார்கள். அதன்படி சித்ரா றஞ்சன் த சில்வா அவர்கள், சனாதிபதி சட்டத்தரணி, தலைவர், கலாநிதி அம்ரித் றோகான் பெரேரா அவர்கள், சனாதிபதி சட்டத்தரணி பேராசிரியர் முஹமட் தாகீர் முஹமட் ஜிவ்றி அவர்கள், பேராசிரியர் கருணாரத்ன கங்காவத்த அவர்கள், சந்திரபால் சண்முகம் அவர்கள், ஹேவா மாத்தற கமகே சிறீபால் பளிஹக்கார அவர்கள், திருமதி மனோகரி இராமநாதன் அவர்கள், மக்ஸ்வல் பராக்கிறம பரணகம ஆகியோர் ஆணைக்குழுவின் உறுப்பினர்களாக செயற்பட்டனர். எனினும் பின்னர் இந்த உறுப்பினர்களில் முஹமட் தாகீர் முஹமட் ஜிவ்றி அவர்கள் உடல் நலக் குறைவு காரணமாக 2010 ஆகஸ்ட் 31ஆந் திகதி விலகியதன் காரணமாக அவருக்குப் பதிலாக 2010 செப்டெம்பர்

07ஆந் திகதி மூத்த சட்டத்தரணி திரு. முஹமட். தெளபீக் முஹமட் பபீக் அவர்கள் நியமிக்கப்பட்டார்கள்.

திரு.எஸ்.எம். சமரக்கோன் அவர்கள் இவ்வாணைக்குழுவின் செயலாளராக நியமிக்கப்பட்டார். அவர் 2010 செத்தெம்பர் 7ஆம் திகதி தன் பதவியை ராஜினாமா செய்ததைத் தொடர்ந்து, திரு. எஸ்.பீ. அட்டுகொட்டுவ அவர்கள், 2010 செத்தெம்பர் 14ஆம் திகதியிலிருந்து செயலாளராக பதவியேற்றுக் கொண்டார்.

கற்றுக்கொண்ட பாடங்கள் மற்றும் நல்லிணக்க விசாரணை ஆணைக்குழு அறிக்கையில் (2011 நவம்பர், பக்கம் 08) குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவாறு ஆணைக்குழுவின் செயன்முறைமையியலை இவ்வாறு குறிப்பிடலாம்.

அச்ச அறிவிப்புக்கள் மற்றும் இலத்திரனியல் ஊடகங்கள் மூலமாக பொதுமக்களின் பிரதிநிதித்துவத்தினை வரவேற்று ஆணைக்குழு அழைப்பு விடுத்தது. ஆணைக்குழுவின் விசாரணைகளுக்கு முன்கூட்டியே பாதிக்கப்பட்ட இடங்களில் பொது அறிவிப்புக்கள் எங்கும் பரவலாக வழங்கப்பட்டன. இந்த அறிவிப்புகளுக்கு பதிலளிக்கும் விதத்தில், பாரிய அளவிலான பொதுமக்களின் சாட்சியங்களை ஆணைக்குழு பெற்றுக்கொண்டது. அவர்களில் பலர், ஆணைப்பத்திரத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட விடயங்களைப் பற்றிய தமது கருத்துக்களை ஆணைக்குழுவின் முன் வைப்பதற்கு ஓர் சந்தர்ப்பத்தை வேண்டிக் கொண்டனர். அதனடிப்படையில் ஆணைக்குழுவானது எந்தவொரு வேறுபாடும் இல்லாமல் எழுத்துமூல மற்றும் வாய்வழி சாட்சியங்களை ஏற்றுக்கொண்டது. சில வெகுஜன ஊடகங்கள் அறிக்கையிட்டதைப் போன்றே, ஆணைக்குழுவின் முன்னால் 1000 நபர்கள் மட்டில் சாட்சியமளித்திருப்பதுடன், ஆணைக்குழுவினால் பல்வேறு அறிக்கைகள் மற்றும் கடித கோவைகள் 5000 மட்டில் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருந்தன.

சாட்சியங்களை விசாரித்தல்

ஆணைக்குழுவின் பணிக்கான தகவல்களின் மூலாதாரமாக இலங்கையின் பொதுமக்கள் விளங்கினர். குறிப்பாக மோதலினால் பாதிக்கப்பட்ட இடங்களில் உள்ளவர்களும் பல தேசிய நிறுவனங்களும் மற்றும் உள்நாட்டு சமூகக் குழுக்களும் ஆணைக்குழுவின் பொது அறிவிப்பிற்குப் பதிலளிக்கும் விதமாக தமது கவலைகளையும் கருத்துக்களையும் முன்வைத்தனர். மேலும், ஆணைக்குழுவானது, பணிப்பாணைக்குப் பொருத்தமானதாகவும் சார்பாகவும் இருக்கும் பட்சத்தில் தேசிய மற்றும் பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் வெளியிட்ட அறிக்கைகளிலிருந்து எழுந்த பல பிரச்சனைகளைக் கருத்தில் கொண்டது. இதில் ஐ.நா. செயலாளர் நாயகத்தின் இலங்கையின் பொறுப்புடைமை பற்றிய நிபுணத்துவக் குழுவின் அறிக்கையும் உள்ளடங்கும்.

2010 மே 15ஆம் திகதியிடப்பட்ட சனாதிபதியின் ஆணைப்பத்திரத்தின் கீழ் ஆணைக்குழு அமைக்கப்பட்டதெனினும், ஆணைக்குழுவின் செயற்பாடுகளுக்கு அத்தியாவசியமான புலனுணர்வு வழிமுறைகள், அதாவது நிறுவன நிருவாக ஏற்பாடுகளை அமைப்பதற்குக் கணிசமான காலம் எடுக்கப்பட்டது. இது போன்ற ஏற்பாடுகள் முடிவடைந்த பிறகு ஆணைக்குழுவானது 2010 ஓகத்து 11ஆம் திகதி தன் விசாரணையை தொடங்கியது. விசாரணைகளில் சாட்சியமளிக்கும் நபர், தனிமையில் சாட்சியம் அளிக்க கேட்டுக் கொண்டாலேயொழிய, அனைத்து விசாரணைகளும் பொது இடங்களில் நடைபெற்றது மட்டுமன்றி, அச்ச மற்றும் இலத்திரனியல் ஊடகங்களுக்கும் பகிரங்கமாக வெளியிடப்பட்டது. பொது விசாரணைகளில் மேற்கொள்ளப்பட்ட நடைமுறைகளின்படி, முதலில் சாட்சியமளிக்கும் நபர் பகிரங்கமாகவோ அல்லது புகைப்படக் கருவி மூலமாக சாட்சியம் அளிக்கலாம் என அறிவிக்கப்பட்டது. இதன்படி, பலர் புகைப்படக் கருவி மூலமாக சாட்சியம் அளிப்பதனை தெரிவு செய்தனர். விளக்கங்களைப் பெறுவதற்காக ஆணையாளர்கள் சாட்சியமளிக்கும் நபர்களிடம் கேள்விகள் மூலமாக அணுகி, ஆணைப்பத்திரத்துடன் தொடர்புபட்ட விடயங்கள் மற்றும் சாட்சியங்களிலிருந்து எழுந்த விடயங்கள் தொடர்பாகவும் விசாரணை செய்தனர்.

தாங்கள் தெரிவு செய்த மொழிகளில் சாட்சியம் வழங்குவதற்கு, அந்நபர்களுக்கு ஆணைக்குழு அனைத்துச் சந்தர்ப்பங்களும் வழங்கியதுடன், சமகாலத்தில் அவை ஆங்கில மொழிக்கு, மொழி பெயர்க்கப்பட்டன. பாதிக்கப்பட்டவர்கள் தமது அனுபவங்களை தமது மொழியில் வெளிப்படுத்துவதன் அநுசூலமான தன்மையை ஆணைக்குழு உணர்ந்து கொண்டது. ஆணைக்குழுவின் அறிக்கையினைக் கருத்திற் கொண்டு சமகால ஆங்கில மொழி பெயர்ப்புக் கையெழுத்துப் பிரதிகளை பயன்படுத்திக் கொண்டது.

ஆணைக்குழுவானது, ஆணைப்பத்திரத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட பல்வேறு அம்சங்கள் சார்ந்த தனிப்பட்ட அனுபவங்கள் மற்றும் அறிவைக் கொண்டுள்ள நபர்களை அணுகி அவர்களின் கருத்துக்களை கேட்கமுடிவு செய்தது. அது மட்டுமல்லாது, ஆணைப்பத்திரத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட விடயங்கள் சார்பாக நாட்டின் நிலைமை பற்றி அறிக்கை வெளியிட்ட உள்ளூர் அரசு - சார்பற்ற நிறுவனங்களுக்கும் இலங்கைக்கு வெளியே அமையப் பெற்ற அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களுக்கும் அழைப்பு விடுக்கப்பட்டது.

எனினும், வருத்தத்திற்குரிய விடயம் என்னவெனில், ஆணைப்பத்திரத்தின் அதிகார வரம்பின் கீழ்வரும்பொதுவான பிரச்சனைகள் - என ஆணைக்குழு கருதிய விடயங்களைப் பற்றி ஆக்கபூர்வமான ஒரு உரையாடலையும் வேண்டி நல்லெண்ணத்துடன் அழைப்பு விடுத்திருந்தது. இதனால் தேசிய அரசு சார்பற்ற நிறுவனமான "இலங்கை தேசிய சமாதானப் பேரவை" உட்பட்ட பல அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்கள் மிகுந்த அக்கறையுடன் ஆணைக்குழு முன்னிலையில் சாட்சியங்களை முன்வைத்தனர்.

ஆணைக்குழு தனது பணியை வெளிப்படையாக்கும் பொருட்டு பல நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டது. சாட்சியமளிக்கும் நபர் இரகசியத் தன்மையைக் கோரிய இடங்களைத் தவிர அனைத்து விசாரணைகளும் பொதுவான இடத்தில் இடம்பெற்றதுடன், ஊடகங்களும் பங்கேற்கும் விதத்தில் ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. பொது விசாரணை நடவடிக்கைகளை ஊடகங்கள், கட்புல மற்றும் செவிப்புல வடிவில் பதிவு செய்து கொள்ள ஆணைக்குழு

வசதிகளைச் செய்து கொடுத்தது. அத்துடன், 2010 ஓகத்து முதல் ஆணைக்குழு ஒரு இணையத் தளத்தினை பேணியது மட்டுமன்றி அதில், ஆணைக்குழு விஜயங்களின் அட்டவணைகள், பொது விசாரணைகளின் எழுத்துப்பிரதி, பொது சாட்சியங்கள் மற்றும் ஆணைக்குழு பற்றிய பிற தகவல்களும் வெளியிடப்பட்டன.

கொழும்பில் இடம்பெற்ற பொது அமர்வுகளைத் தவிர, ஆணைக்குழு மோதலினால் பாதிக்கப்பட்ட இடங்களுக்கு கள விஜயங்களை மேற்கொண்டது. ஆணைக்குழுவானது, ஆரம்பக்கட்ட உண்மைகளை ஆராய்ந்தறிய, பொது விசாரணைகளை அவர்களின் யதார்த்தமான நிலையில் நடாத்துவது அத்தியாவசியமாகும் என்ற அபிப்பிராயத்தில் இருந்தது. அத்துடன் இதன் மூலமாக பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளிலுள்ள மக்களை அணுகி அவர்களின் புகார்களை முன்னிலைப்படுத்த முடியும் என எண்ணியது. இச்செயற்பாடுகளின் மூலம் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களிலுள்ள மக்களின் துன்பத்தினை அங்கீகரித்து அவர்களின் அனுபவங்களை அவர்களுக்கு பரிச்சயமான குழுவிலிருந்து கூறுவதற்கு ஆணைக்குழு வாய்ப்பளித்தது.

சில சந்தர்ப்பங்களில், ஆணைக்குழு முன்னால் தோன்றிய பொதுமக்கள், அவர்களால் தெரிவிக்கப்பட்ட குறைகள் அல்லது ஆணைக்குழுவிடம் அதன் நிவாரணத்தை வேண்டி வைக்கப்பட்ட முறையீடுகள் பெறப்பட்டவிடத்து, ஆணைக்குழுவானது அதன் துரித நடடிக்கைகள் மூலம் அக்குறைகளை நிவர்த்தி செய்து நிவாரணம் வழங்கப்படும் என்ற நம்பிக்கையுடன், அவ்விடத்தை சட்டமா அதிபருக்கு அறிவித்துதகுந்த விசாரணையும் நடவடிக்கையும் எடுக்கப்பட வேண்டும் எனக் கேட்கக் கூடிய சுதந்திரத்தைக் கொண்டிருந்தது.

ஆணைக்குழு அறிக்கை

2010 செத்தெம்பர் 13 ஆம் திகதி, தடுத்துவைத்தல், சட்டம் மற்றும் ஒழுங்கு, காணி, நிருவாகம் மற்றும் மொழி போன்றவற்றின் வரையறைக்கு உட்பட்ட பிரச்சனைகளை உள்ளடக்கிய இடைக்கால பரிந்துரைகள் அறிக்கை, அதிமேதகு சனாதிபதி அவர்களின் அவசர கவனத்திற்கு ஆணைக்குழுவால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது.

ஆணைக்குழுவானது, பொது விசாரணைகளை 2011 சனவரி 31ஆம் திகதி வரை தொடர்ந்தது. அத்துடன், எழுதப்பட்ட சாட்சியங்களை ஆணைக்குழு 2011 யூன் 13ஆம் திகதி வரை பெற்றுக் கொண்டது. நாடு முழுவதும் இடம்பெற்ற விசாரணைகள் மாகாண ரீதியான ஊடகங்கள் மூலம் பொதுமக்களின் கவனத்தை ஈர்த்தமையினால் இது பொதுமக்களின் விழிப்புணர்விலும் ஆணைக்குழுவின் பணி மீதான ஆர்வத்திலும் அதிகரிப்பை ஏற்படுத்தியது. அதனால், சாட்சியம் அளிப்பதற்காக பொதுமக்களிடமிருந்து பெறப்பட்ட தொடர் கோரிக்கைகளுக்கு இடமளிக்கும் விதமாக ஆணைக்குழு சாட்சியமளிப்பதற்கான காலக்கெடுவினை நீட்டிக் கொண்டது.

பாரியளவில் சேகரிக்கப்பட்ட தகவல்களின் பகுப்பாய்வு செயற்பாடுகள், ஆணைக்குழு அறிக்கையில் சேர்ப்பதற்கான விடயங்களை மதிப்பீடு செய்வதற்கு முன்பு, பல குறிப்பிட்ட பகுதிகள் மற்றும் பிரச்சனைகள் தொடர்பாக மேலும் விளக்கசோதனையும் தெளிவுரையும் தேவை என்பதனை, ஆணைக்குழு தெளிவாக அறிந்திருந்தது. அதற்கேற்ப, பல தருணங்களில் ஆணைக்குழு பல பொதுப்பணித் துறை பணியாளர்கள், இராணுவ அதிகாரிகள், நிபுணர்கள் மற்றும் பொதுமக்கள் ஆகியோரை ஆணைக்குழு முன் தோன்றும்படி அழைத்தது. சில நபர்கள் பலமுறை ஆணைக்குழு முன்னிலையில் அழைக்கப்பட்டார்கள். சில மாகாணங்களுக்கு பின்தொடர் விஜயங்களும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டன. மேற்படிசெயற்பாடுகளால் ஆணைக்குழுவுக்கு மீண்டும் ஒரு கால நீடிப்பு தேவைப்பட்டது. 2011 மே 10ஆம் திகதியிடப்பட்ட ஆணைப்பத்திரத்தின்படி அதிமேதகு சனாதிபதி அவர்கள் கால அவகாசத்தை 2011 நவம்பர் 15ஆம் திகதி வரை நீடித்தார்.

2002 பெப்ரவரி 21ஆம் திகதி முதல் 2009 மே 19ஆம் திகதி வரையிலான காலப்பகுதியில் நடந்திருக்கலாம், என எண்ணக்கூடிய விடயங்கள் பற்றிய அறிக்கையினை சமர்ப்பிக்க வேண்டும் என்ற உணர்வுடன் ஆணைக்குழு இருந்தது. அதேநேரம், பற்பல சமூகங்களின் மனக்குறைகளின் பின்னணியிலிருக்கும் காரணங்கள், ஆணைப்பத்திரத்தில் குறிப்பிட்ட காலப்பகுதியினை விட முன்னதாகவும் தொடங்கி இருக்கலாம் எனவும் ஆணைக்குழு

அறிந்திருந்தது. அதன்படி, சாட்சியங்களை அளிப்பவர்களுக்கு ஓர் நெகிழ்ச்சித் தன்மையை வழங்கியது.

ஆணைக்குழுவினால் பெற்றுக்கொண்ட பரந்தளவிலான சிக்கலான பிரச்சனைகளுக்குள், ஆணைப்பத்திரத்தில் குறிப்பிட்ட குறிக்கோள்களுக்கு ஏற்புடையதான, ஆணைக்குழுவையான இயலுமான விடயங்களைக் கண்டறிய வேண்டிய தேவையேற்பட்டது. அதன்படி, ஆணைக்குழு தொடர்பானது, என நம்பப்பட்ட விடயங்களில் தமது பணியை, ஒப்பீட்டளவில் தனித்தன்மை வாய்ந்த அத்தியாயங்களிலும், அங்காங்கே தேவைப்படும் இடங்களில் குறுக்கு குறிப்புகள் மூலம் மற்றைய அத்தியாயங்களிலும் தொடர்ந்தது. ஆணைக்குழுவானது இந்த அணுகுமுறைப்பிரச்சனைகளை நன்றாகப் புரிந்து கொள்வதற்கும் விதந்துரைப்புக்களை செயற்படுத்தவும் உதவும் என நம்புகிறது.

பின்னணி

2009 மே மாதம் 19 ஆந் திகதி இலங்கை அரசாங்கத்தின் இராணுவம் மற்றும் எல்ஊஈஈ க்குமிடையில் இடம்பெற்ற ஆயுத மோதல் உத்தியோகபூர்வமாக முடிவுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டதாக ஜனாதிபதி மஹிந்த ராஜபக் அவர்களால் இலங்கைப் பாராளுமன்றத்தில் விடுக்கப்பட்ட உத்தியோகபூர்வ அறிவிப்பைத் தொடர்ந்து “மோதல்களுக்குப் பின்னரான காலம்” அல்லது “யுத்தத்திற்குப் பின்னரான காலம்” ஆரம்பமாகியது.

இங்கு, இலங்கையானது, தேசிய மற்றும் சர்வதேச ரீதியில் எதிர்கொண்ட பாரிய ஒரு சவாலாக, மோதல்கள் இடம்பெற்ற காலத்தில் இலங்கை அரசாங்கத்தின் இராணுவப் படைகளால் புரியப்பட்டதாகக் கூறப்படுகின்ற ஒரு சில சம்பவங்கள் மூலம் “சர்வதேச மனிதாபிமானச் சட்டத்தை” மீறியதாகக் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டது.

இது தொடர்பாக கூறப்படுகின்ற குற்றச்சாட்டு, மிகப்பாரிய அளவில் ஐக்கிய நாடுகள் சபையாலும் முன்வைக்கப்பட்டதுடன், அச்சபையினால் சர்வதேச மனிதாபிமானச் சட்டத்தின் பிரகாரம், இலங்கையின் பொறுப்புடைமை தொடர்பில் ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் செயலாளர் நாயகத்தால் நியமிக்கப்பட்ட நிபுணத்துவக்

குழுவினால், 2011 மார்ச் 31 ஆந் திகதி வெளியிடப்பட்ட அறிக்கையில் தமது நிறைவேற்று சாராம்சத்தில் இவ்வாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. “இக்குழுவிற்கு வழங்கப்பட்டுள்ள கட்டளை ஆணையானது, இலங்கையில் காணப்பட்ட ஆயுத மோதல்களின் இறுதிக் கட்டத்தில் இடம்பெற்றதாகக் குற்றஞ்சாட்டப்படுகின்ற, சர்வதேச மனிதாபிமானச் சட்டம் மற்றும் மனித உரிமைச் சட்ட மீறல்களது இயல்பு மற்றும் அளவுகளை கவனத்திற்கொண்டு, பொறுப்புடைமை செயற்பாட்டிற்கு ஈடுபடுத்தக்கூடிய சட்டகங்கள், பொருத்தமான சர்வதேசச் சட்டங்கள் மற்றும் ஒப்பீட்டளவிலான அனுபவங்கள் தொடர்பாக, செயலாளர் நாயகத்திற்கு அறிவுறுத்தல்களை வழங்குவதாகும்.

இலங்கை தொடர்பில் சர்வதேச மனிதாபிமானச் சட்டங்களைப் பாவனைக்கு எடுத்தல் தொடர்பில் குறிப்பிட்டு இவ்வறிக்கையானது மேலும் கூறுவது யாதெனில், “இலங்கையில் காணப்பட்ட யுத்தத்திற்குச் சமமான ஆயுத மோதல்களுக்குச் சர்வதேச மனிதாபிமானச் சட்டத்தினையும், சர்வதேச மனித உரிமைகள் சட்டத்தையும் உட்படுத்த வேண்டும் என குழு தீர்மானித்தது. யுத்தத்தின் அடிப்படை தரப்பினரான, தமிழ் ஈழ விடுதலைப் புலிகள் (எல்டிஈ) மற்றும் இலங்கை அரசாங்கம் ஆகிய இரண்டு தரப்பினரும் தொடர்புபட்ட, உறுதிப்படுத்தக் கூடிய குற்றச்சாட்டுக்கள் தொடர்பில் குழுவால் சர்வதேச மனிதாபிமானச் சட்டத்திலும், சர்வதேச மனித உரிமைச் சட்டத்திலும் காணப்படுகின்ற ஏற்பாடுகள் ஈடுபடுத்தப்பட்டன. இவ்விரண்டு தரப்பினரும் பகிரங்கமாக வெளியிட்ட (அரசாங்கத்தினது கருத்தின்படி, தீவிரவாதத்திற்கு எதிராக யுத்தம் புரிதல், எல்டிஈ யினது கருத்தின்படி வேறான தாயகம் ஒன்றைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காக யுத்தம் புரிதல்) அல்லது அத்தரப்பினர் பயன்படுத்திய உபாயங்களின் சமமின்மை ஆகிய எவையும் சர்வதேச மனிதாபிமானச் சட்டத்தையும், சர்வதேச மனித உரிமைகள் சட்டத்தையும் உட்படுத்துவதில் தாக்கம் செலுத்தாது.”

இங்கு இவ்வறிக்கையில் மேலும் கூறப்படுவதாவது, இலங்கை சர்வதேச மனித உரிமைகள் தொடர்பான சில ஒப்பந்தங்களின் பங்குதாரராவதால், அவ்வொப்பந்தங்களின் அடிப்படையில் இலங்கையானது சர்வதேச மனிதாபிமானச் சட்டம் அல்லது சர்வதேச மனித உரிமைகள் சட்டத்தை மீறியதாக குற்றம்

சமத்தப்படுகின்ற வேளையில் அது தொடர்பில் விசாரணைகளை மேற்கொண்டு உரிய நபர்களுக்கு தண்டனை வழங்குவதற்கு கட்டுப்பட்டுள்ளது என கூறுகிறது.

ஐக்கிய நாடுகள் மட்டுமல்லாது உலகம் முழுவதும் மோதல்களைத் தவிர்ப்பதற்காகச் செயற்படுகின்ற பிரபல சர்வதேச அரசு சார்பற்ற அமைப்பான “சர்வதேச நெருக்கடிக்குழு” வும் “இலங்கையின் யுத்த குற்றங்கள்” ஆசியா தொடர்பான அறிக்கையின் இல. 191 “ 2010 மே 17 ஆந் திகதி வெளியிடப்பட்ட அறிக்கையின் மூலம் இலங்கை சர்வதேச மனிதாபிமானச் சட்டத்தை மீறியதாகக் குற்றஞ் சாட்டியது.

இதனிடையே “சனல் 4” என்னும் சர்வதேசத் தொலைக்காட்சியும் “கொலைப் பிரதேசம்” என்ற பெயரில் இலங்கை அரசாங்கத்தின் இராணுவத்தினரால் புரியப்பட்டதாகக் கூறப்படுகின்ற யுத்தக் குற்றங்கள் தொடர்பில், காணொளிகள் பலவற்றை வெளியிடுவதற்கு தீர்மானித்தது. இதற்குச் சமமாகப் புலம்பெயர் தமிழ் சமூகமும், இலங்கை அரசாங்கமானது சர்வதேச மனிதாபிமானச் சட்டத்தை மீறியதாகக் குற்றஞ்சாட்டி சர்வதேச விசாரணை ஒன்றைக் கோரியிருந்தது.

இவ்வனைத்து குற்றச்சாட்டுக்களுக்கும் பதில் அளிக்கும் முகமாக, இலங்கை அரசாங்கமானது “கற்றுக் கொண்ட பாடங்கள் மற்றும் நல்லிணக்கம் தொடர்பான விசாரணை ஆணைக்குழுவை” நியமித்ததுடன் ஏறத்தாழ இரண்டு வருட காலமாக சரியான முறையில் இடம்பெற்ற சாட்சி விசாரணைகளின் பின்னர் அவ்வாணைக்குழுவானது 2011 நவம்பர் மாதம் தனது இறுதி அறிக்கையை ஜனாதிபதி மஹிந்த ராஜபக் அவர்களிடம் கையளித்தது.

தேசிய மற்றும் சர்வதேச ரீதியில் இலங்கை அரசாங்கத்திற்கு எதிராக எழுந்த யுத்த குற்றங்கள் தொடர்பிலான குற்றச்சாட்டுக்கள் மற்றும் சர்வதேச மனிதாபிமான சட்டத்தை மீறியமை தொடர்பிலான குற்றச்சாட்டுக்கள் தொடர்பில் கற்றுக் கொண்ட பாடங்கள் மற்றும் நல்லிணக்கம் தொடர்பான விசாரணை ஆணைக்குழுவானது, அறிக்கையின் மீது மிகுந்த கவனத்தைச் செலுத்தியது. அதன்படி ஆணைக்குழு அறிக்கையின் முக்கிய

விடயமாக 4 ஆம் அத்தியாயத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள “மனிதாபிமானச் சட்டப் பிரச்சினைகளுடன் தொடர்புடைய விடயங்கள்” என்பவற்றைக் கூறலாம்.

இவ்வத்தியாயம் (4.1 தொடக்கம் 4.377 வரை) பரந்து விரிந்து செல்வதோடு அது பிரதான 4 பிரிவுகளாக பகுத்து நோக்கப்பட்டுள்ளன. அதாவது,

பகுதி i - பன்னாட்டு மனிதாபிமானச் சட்டத்தின் கோட்பாடுகள் - பந்திகள் (4.1 - 4.28)

பகுதி ii - இலங்கையின் அனுபவம் - பந்திகள் (4.29 - 4.260)

பகுதி iii - பன்னாட்டு மனிதாபிமானச் சட்டத்தை மீறியமை தொடர்பான குற்றச்சாட்டின் பின்னணியில் இலங்கை பெற்ற அனுபவத்தை மதிப்பீடு செய்தல் - பந்திகள் (4.261 - 4.322)

பகுதி iv - இறந்த அல்லது காயம்பட்ட நபர்கள் (4.340 - 4.360) மற்றும் சனல் 4 கானொளி (4.361 - 4.377)

முதலாம் பகுதி

பன்னாட்டு மனிதாபிமானச் சட்டத்தின் கோட்பாடுகள்
அறிமுகம் - பன்னாட்டு சட்டக் கட்டமைப்பு

பன்னாட்டு மனிதாபிமானச் சட்டத்தின் கோட்பாடுகள் தொடர்பிலான விளக்கமொன்றுடன் ஆணைக்குழு அறிக்கையின் 4 ஆவது அத்தியாயம் ஆரம்பமாகின்றது. (4.1 தொடக்கம் 4.28 வரை)

4.1 பன்னாட்டு மனிதாபிமானச் சட்டத்தின் முதன்மை நோக்கம், ஆயுத மோதல்களால் பாதிப்புற்றவர்களைப் பாதுகாப்பதும் மனிதாபிமானக் கோட்பாடுகளுக்கும் இரானுவத் தேவைப்பாட்டுக்கும் இடையே சமநிலையை

ஏற்படுத்துவதன் அடிப்படையில் போர்நிறுத்தத்தை நடத்துவதை ஒழுங்குமுறைப்படுத்துவதுமாகும். 19ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதிவரை போர்ச் சட்டங்கள் பழக்கவழக்கங்களின் கோட்பாடுகளில் தொடர்ந்து காணப்பட்டதுடன் இவை நாகரிகத்தின் கேள்விகளுடன் தொடர்புபட்டமையால் அவற்றின் பழக்கவழக்கங்களின் அடிப்படையிலான சட்டப் பண்புடன் அரசாங்கத்தை கட்டுப்படுத்துகின்றன.

4.2 இரண்டாவது உலக மகா யுத்தத்தின் முடிவைத் தொடர்ந்து ஏற்பட்ட, 1949 இன் நான்கு ஜெனீவா ஒப்பந்தங்கள் இன்று நடைமுறையிலிருக்கும் பன்னாட்டு மனிதாபிமான சட்டத்தின் அத்தீவாரமாக விளங்குகின்றன. 1949 ஜெனீவா ஒப்பந்தங்களுக்கு மேலதிகமாக இரண்டு 1977 வரைவேட்டு அறிக்கைகள் பின்பற்றப்பட்டன.

(ஐ) பன்னாட்டு ஆயுத மோதல்களுக்குப் பிரயோகிக்கத்தக்க அறிக்கை.

(ஐஐ) பன்னாடு சாராத ஆயுத மோதல்களுக்கு பிரயோகிக்கத்தக்க அறிக்கை (1977), என்பன யதார்த்தத்தைக் கருத்திற்கொண்டு, பன்னாட்டு மனிதாபிமானச் சட்டத்தை நாளாவரைப்படுத்தியுள்ளது.

4.3 பன்னாட்டு மனிதாபிமானச் சட்டத்தின் முன்னேற்றத்துக்கு மத்தியிலும், பல காரணங்களுக்காக போர்நிறுத்தம் மேற்கொள்ளப்படுவதை ஒழுங்குமுறைப்படுத்துவதற்குப் பொருத்தமான, வழமையான மனிதாபிமானச் சட்டம் மாறாது தொடர்ந்து விளங்குகிறது. 1949இன் ஜெனீவா ஒப்பந்தங்கள் கிட்டத்தட்ட பிரபஞ்சம் சம்பந்தமான பின்பற்றல்களை அனுபவிக்கின்ற போதிலும், 1977இன் மேலதிக வரைவேடுகள் உள்ளடங்கலான ஏனைய முக்கிய ஒப்பந்தங்களுக்கான காரணமாக இது, இதுவரை அமையவில்லை. இவற்றை உறுதிப்படுத்திய அரசாங்கங்களுக்கு மட்டும் இவ் ஒப்பந்தங்கள் பொருந்துகையில் மறுபக்கத்தில் வழமையான பன்னாட்டு மனிதாபிமானச் சட்ட விதிகளின் அலுவல்சார் பின்பற்றல்க்கான தேவையின்றி அரசாங்கங்களைக் கட்டுப்படுத்துகிறது. மேலும், ஒப்பந்தச் சட்டம் எதையும் குறிப்பிடாமலோ, அல்லது

தெளிவற்றதாகவோ இருக்குமிடத்து வழமையான பன்னாட்டு மனிதாபிமானச் சட்டத்தின் நன்கு நிறுவப்பட்ட கோட்பாடுகள் அத்தகைய இடைவெளிகள் அல்லது தெளிவற்ற தன்மையினைத் தீர்ப்பதில் முக்கிய பங்கை வகிக்கும்.

4.4 பன்னாடு சாராத ஆயுத மோதல்கள் அல்லது “உள்ளக மோதல்” நிலைமைகளுக்கும் பிரயோகிக்கத்தக்க, பன்னாட்டு மனிதாபிமானச் சட்டத்தில் சில கோட்பாடுகள் நிச்சயமற்ற தன்மையில் மறைக்கப்பட்டுள்ளதுடன் பல்வேறு சட்ட எண்ணக்கருக்கள் தொடர்ந்து சந்தேகமாகவும் வரைவிலக்கணப்படுத்தப்படாதும் காணப்படுகின்றன. ஜெனீவா ஒப்பந்தங்கள் மற்றும் பன்னாட்டு ரீதியிலான ஆயுத மோதல்களுக்குப் பிரயோகிக்கத்தக்க மேலதிக வரைவேடு (I) போலன்றி 1949இன் ஜெனீவா ஒப்பந்தங்களுக்குப், பொதுவான சரத்து 3 மற்றும் பன்னாடு சாராத ஆயுத மோதல்களுக்குப் பிரயோகிக்கத்தக்க மேலதிக வரைவேடு (II) என்பன அநேகமாக அடிப்படை விதிகளின் தொகுதியை மட்டுமே கொண்டுள்ளன.

4.5 சட்ட முறையாகப் பார்க்கையில், “பொதுமகன்”, - பொதுமக்கள் குடித்தொகை” என்ற நியதிகளின் தெளிவான வரைவிலக்கணத்தை வழங்குவதில் வரைவேடுகளின் முக்கியமான தவறு மற்றும் “போர் நிறுத்தத்தில் நேரடிப் பங்கை எடுப்பது” என்ற நியதி தொடர்பாக மேற்கூறப்பட்டது போன்ற தெளிவில்லாத தன்மை என்பன திரிபுநிலையின் கணிசமான அளவுக்குப் பங்களிப்புச் செய்தன. இவை வேறுபடுத்தும் கோட்பாடு போன்ற பன்னாட்டு மனிதாபிமானச் சட்டத்தின் மையக் கோட்பாடுகள் தொடர்பான பொறுப்பைக் கொண்டிருக்கும் முக்கிய நியதிகளைத் தவிர்த்துள்ளதுடன் விடயம் விடயமாக பெரும்பாலும் கையாளப்பட வேண்டும்.

சிக்கல்கள் நிறைந்த சூழலில் உயர்ந்தவொரு நிச்சயமற்ற தன்மை இருப்பதுடன், அரச சார்பற்ற ஆயுதக் குழுக்கள் பங்கேற்கும், பன்னாடு சாராத ஆயுத மோதல்களின் தன்மையால் சவால்கள் விடுக்கப்படுவதாக இத்தோற்றப்பாடு கருதுகின்றது.

அரசு சார்பற்ற ஆயுதக் குழுக்களைப் பொறுத்த மட்டில், இவை வேண்டுமென்றே பொதுமக்கள் குடித்தொகையிலிருந்து அவர்களை வேறுபடுத்தும் உபாயத்தைக் கொண்டிருக்கவில்லை என்பதுடன் தாக்குதலின் தருணம் வரை பொதுமக்களிடையே அவர்களின் அடையாளத்தை மறைத்துக் கொள்வதன் மூலம் பொது மக்கள் இடர்களுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டுள்ளனர். இது பொதுமக்கள் விரும்பியோ அல்லது சில சமயங்களில் விருப்பமின்றியோ, பொது, அரசு, அரசு சார்பற்ற ஆயுதக் குழுக்களின் ஒட்டுமொத்த போர் உபாயத்தின் பங்காளிகளாகும் நிலைக்கு இட்டுச் செல்வதுடன் பன்னாட்டு மனிதாபிமானச் சட்டத்தின் கீழ், தகைமை பெறும் பொதுமக்களின் பாதுகாப்பை இடர்நேர்வில் வைத்திருக்கிறது.

4.6 சட்டக் கருத்துக்கள் சம்பந்தமாக அதைச் சுற்றியுள்ள நிச்சயமற்ற தன்மை மற்றும் அரசாங்கங்கள் மற்றும் அரசல்லா ஆயுதக் குழுக்களிடையேயான மோதல்களுக்கு பன்னாட்டுச் சட்டக் கட்டமைப்பின் அடிப்படைத் தன்மையின் பிரயோகத்தைக் கவனத்தில் கொள்கையில் பன்னாட்டு மோதல்களுக்கு பன்னாட்டு மனிதாபிமானச் சட்டத்தின் மையக் கோட்பாடுகளின் பிரயோகிக்கும் தன்மை மரபுப்படியான பன்னாட்டு மனிதாபிமானச் சட்டத்தின் நன்கு நிறுவப்பட்ட கோட்பாட்டு வழிவகையினூடாக கட்டாயம் தீர்மானிக்கப்பட வேண்டும்.

பன்னாட்டுச் சட்டத்தால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட தேவைப்பட்ட வழிமுறை முதலில் திருப்தி செய்யப்பட்டாலன்றி மரபுப்படியான சட்டத்தின் கோட்பாடுகளுக்குள் நடைமுறை அல்லது பயன்பாடு உறுதிபெற்றுள்ளதா என்ற கேள்வியை இலேசாக நினைவில் வைத்துக் கொள்ள முடியாது என்பதை கவனத்தில் வைத்திருக்க வேண்டும். பின்வரும் இரண்டு பரீட்சிப்புகளும் திருப்தி செய்யப்பட்ட பின் மட்டுமே பன்னாட்டுச் சட்டத்தில் வழக்காற்றுப்படியான பயன்பாடு கவனத்திற் கொள்ளப்படும்.

(1) விடயம் தொடர்பானது: மரபுப்படியான விதிக்குத் தோற்றம் கொடுக்கக் கூடிய சட்டங்கள் இருக்க வேண்டும்

(2) மனோதத்துவம் தொடர்பானது: என அறியப்படுகிறது, அதாவது அத்தகைய கருத்துக்கள் கட்டாய விதியின் விளைவால் ஏற்பட்ட உளரீதியான திடநம்பிக்கையாகும்.”

பன்னாட்டு மனிதாபிமானச் சட்டத்தின் மையக் கோட்பாடுகள்

(i) வேறுபடுத்தும் கோட்பாடு - பொதுமக்கள் மற்றும் போராளிகளுக்கிடையேயான வேறுபாடு

4.7 வேறுபடுத்தும் கோட்பாடானது மோதலில் ஈடுபடுவோர் பொது மக்களுக்கும் போராளிகளுக்குமிடையேயான வேறுபாட்டை எப்போதும் கட்டாயம் வேறுபடுத்த வேண்டும் என்று தேவைப்படுத்துகிறது. தாக்குதல்களை போராளிகளுக்கு எதிராக மட்டுமே நெறிப்படுத்தலாம். தாக்குதல்களை பொதுமக்களுக்கு எதிராக நெறிப்படுத்த முடியாது. பன்னாட்டு மாநாடுகள், பொதுமக்கள் குடித்தொகை, அது போல் தனிப்பட்ட பொதுமக்களை தாக்குதலின் குறிக்கோளாகக் கொள்வதனை தடைசெய்கின்றன.

4.8 மோதல்களின் பண்பில் அவை பன்னாட்டு ரீதியானதா அல்லது பன்னாடு சாராததா என்பதைக் கருத்திற் கொள்ளாது இக்கோட்பாட்டின் குற்றம் சுமத்தப்பட்ட மீறல்கள் அரசாங்கங்களால் கண்டிக்கப்படுகின்றன. பன்னாட்டு ரீதியாகவும் பன்னாடு சாராத பல எண்ணிக்கையான மோதல்களிலும் பொதுமக்களுக்கு எதிராக குற்றம் சுமத்தப்பட்ட தாக்குதல்களை ஐக்கிய நாடுகள் பாதுகாப்புச் சபை கண்டிப்பதுடன் இவற்றை முடிவுக்குக் கொண்டுவருமாறும் கோருகிறது.

ஆயுத மோதல்களில் பொதுமக்களின் பாதுகாப்பு தொடர்பாக 2000இல் பின்பற்றப்பட்ட தீர்மானத்தில் ஐக்கியநாடுகள் பாதுகாப்புச்சபை ஆயுத மோதல் நிகழும் அனைத்துச் சந்தர்ப்பங்களிலும் பொதுமக்களை வேண்டுமென்றே இலக்கிடுவதற்கு அதன் பலமான கண்டனத்தை மீள உறுதிப்படுத்தியிருக்கிறது. (ஐ.நா. பா.சபை தீர்மானம் 1296)

இதுபோலவே, 1968 இல் கடைப்பிடிக்கப்பட்ட ஆயுத மோதல்களின்போது மனித உரிமைகளுக்கு மதிப்பளிப்பது தொடர்பான ஐக்கிய நாடுகள் பொதுச் சபைத் தீர்மானம், வேறுபடுத்தும் கோட்பாடு அனைத்து ஆயுத மோதல்களுக்கும் பிரயோகிக்கத்தக்கதென அறிவித்தது. (ஐ.நா. பொ.சபை தீர்மானம் 2444 (XXIII))

மேலும், நீதியின் பன்னாட்டு நீதிமன்றத்தின் சட்ட சாஸ்திரம் மற்றும் ஐக்கிய நாடுகள் பாதுகாப்புச் சபையால் நிறுவப்பட்ட ஏனைய நியாயசபைகள் போன்றவை பன்னாட்டு ரீதியாகவும் பன்னாடு சாராத ஆயுத மோதல்கள் தொடர்பாகவும் பொதுமக்களுக்கும் போராளிகளுக்குமிடையிலான வேறுபாட்டை வழக்காற்றுப்படியான சட்டத்தில் ஏற்படுத்தியதற்கான மேலதிக சான்றை வழங்குகின்றன. இது தொடர்பாக - எதிராக நெறிப்படுத்தப்பட்டது” என்ற சொற்றொடரின் பயன்பாடு வேறுபடுத்தல் கோட்பாட்டின் கீழ் பொது

மக்களை வேண்டுமென்றே இலக்கிடுவது தடைசெய்யப்பட்டமையை எடுத்துக் காட்டுகிறது.

பொதுமக்களின் இலக்குகளுக்கும் இராணுவ இலக்குகளுக்கும் இடையேயான வேறுபாடு

4.9 வேறுபடுத்தல் கோட்பாட்டுக்குத் துணையாக மோதலுக்கான தரப்பினர் எப்போதும் பொதுமக்களின் இலக்குகளையும் இராணுவ இலக்குகளையும் கட்டாயம் வேறுபடுத்த வேண்டும் என்ற விதி உள்ளது. அரசாங்க நடைமுறை இவ் விதியை பன்னாட்டு மற்றும் பன்னாடு சாராத ஆயுத மோதலுக்குப் பிரயோகிக்கத்தக்க மரபுப்படியான பன்னாட்டுச் சட்டத்தின் நியமமாக நிறுவியுள்ளது.

4.10 இவ்விதியை விளக்குகையில், பல அரசாங்கங்கள் இது பொதுமக்கள் இலக்குகளுக்கு எதிரான நேரடித் தாக்குதல்களை மட்டுமே தடை செய்கிறதென்றும் இராணுவ இலக்குகளுக்கு எதிராக நெறிப்படுத்தப்பட்ட தாக்குதல்களால் ஏற்படும் தற்செயலான சேதம் தொடர்பான ஐயப்பாடுகளுடன் தொடர்புடையவில்லை என்றும் வலியுறுத்துகின்றன.

இக்கூற்றின் நோக்கம், பொதுமக்களின் இலக்குகளைப் பாதிக்கும் தாக்குதல், அது ஒரு இராணுவ இலக்கிற்கு எதிராக இலக்கிடப்பட்டதோடு, பொதுமக்களின் இலக்குகள் மீதான தற்செயலான சேதம் பாரியளவில் இல்லாதபோது அது சட்டரீதியற்றதாகாது என்ற உண்மையை வலியுறுத்துவதாகும். இக்கரிசனைகள் “பொதுமக்களுக்கெதிரான தாக்குதல்கள்” இன் வடிவமைப்பின் பயன்பாட்டில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன.

4.11 தாக்குதல் நடைபெறும்போது எடுக்கவேண்டிய முன்னெச்சரிக்கையைக் கவனத்திற் கொண்டு அரசு நடைமுறைகளில் பல எண்ணிக்கையான துணை விதிகள் தோற்றம் பெற்றன. அவையாவன, இராணுவ நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும்போது பொதுமக்கள் குடித்தொகை, பொதுமக்கள் மற்றும் பொதுமக்கள் இலக்குகளைப் பாதுகாப்பதற்குத் தொடர்ச்சியான கவனம் கட்டாயம் எடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற தேவைப்பாடு, மற்றும் தற்செயலாக ஏற்படும் பொதுமக்கள் உயிர் இழப்பு, பொதுமக்களுக்கு காயமேற்படுத்தல் மற்றும் பொதுமக்கள் இலக்குகளுக்குச் சேதம் விளைவித்தலைத் தவிர்ப்பதற்கு மற்றும் ஏதேனும் சந்தர்ப்பத்தில் குறைப்பதற்குச் சாத்தியமான அனைத்து முன்னெச்சரிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். எச்சரிக்கையை வழங்குவதற்குச் சந்தர்ப்பங்கள் அனுமதிக்கப்படாவிட்டாலன்றி பொதுமக்கள் குடித்தொகையைப் பாதிக்கக் கூடிய தாக்குதல்கள் பற்றி பயனூறும் வகையிலான முன்னெச்சரிக்கை விடப்படவேண்டும்.

4.12 இவ் விதிகளின் நடைமுறைப் பிரயோகத்தில், பல அரசாங்கங்கள் - சாத்தியமான முன்னெச்சரிக்கைகள்” அனைத்தையும் எடுப்பதற்கான கடப்பாடு, மனிதாபிமானம் மற்றும் இராணுவக் கரிசனைகள் உட்பட அந்த நேரத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்தும் சூழ்நிலைகளைக் கவனத்திற் கொண்டு, நடைமுறைப்படுத்தக்கூடிய அல்லது நடைமுறையில் சாத்தியமான முன்னெச்சரிக்கைகளுக்கு மட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்பதை தெளிவாக வரையறை செய்துள்ளன என்பதை அரசு நடைமுறை எடுத்துக்காட்டுகின்றது. (வழக்காற்றுப்படியாக பன்னாட்டு மனிதாபிமானச் சட்டம் தொகுதி 1 விதிகள்: அத்தியாயம் 5, பக்கம் 54

அடிக்குறிப்பு (20)

4.13 தாக்குதலின் தேர்வு சம்பந்தமான விதி தொடர்பாக, பொதுமக்களின் உயிர்கள் மற்றும் பொதுமக்களின் இலக்குகளுக்கு மிகக் குறைந்த ஆபத்தை விளைவிக்குமென எதிர்பார்க்கப்படும் தாக்குதல் தொடர்பாக, குறிக்கோள் ஒன்றைத் தெரிந்தெடுக்கும் கடப்பாடு பூரணமான கடப்பாடு அல்ல என்பதை அரசு வலியுறுத்தியுள்ளது.

ஏனெனில், இது “தேர்வொன்று சாத்தியமாகுமிடத்தில்” மட்டும் பிரயோகிக்கப்படுவதால் “பணியை நிறைவேற்றுதல் மற்றும் அனுமதிக்கக் கூடிய இடர்நேர்வைப் பொறுத்து அல்லது அத்தகைய தீர்மானத்தை மேற்கொள்வது சாத்தியமானதென அவர் தீர்மானிக்குமிடத்து, இவ்வாறு செய்வது சாத்தியமாகுமிடத்து, அதனுடன் இணங்கிச் செல்ல முடியும்.” (ஐக்கிய அமெரிக்க நாடுகளின் நடைமுறையைப் பார்க்கவும். வழக்காற்றுப்படியான பன்னாட்டுச் சட்டம் தொகுதி 1: விதிகள்: அத்தியாயம் 5, பக்கம் 67, அடிக்குறிப்பு 103)

4.14 மேற்கூறியதிலிருந்து அவதானிக்க வேண்டிய பரந்த முடிவு யாதெனில், மோதலின் “உக்கிரம் மற்றும் குழப்பம்” இற்கு மத்தியில் களத் தளபதிகளால் மேற்கொள்ள வேண்டிய தீர்மானங்களுக்கு, ஓரளவு தற்றுணிவு அளிக்கப்பட்ட போதிலும் இம் மையக் கோட்பாடுகளின் சாராம்சம் முழுமையாக மதிக்கப்பட்டு இணங்கியொழுகப்படவேண்டும். தாக்குதல்களைத் திட்டமிடுதல், தீர்மானித்தல் அல்லது நடைமுறைப்படுத்தலுக்குப் பொறுப்பான இராணுவத் தளபதிகள் மற்றும் ஏனையோர், உரிய நேரத்தில் அவர்களுக்கு கிடைக்கக் கூடிய அனைத்து மூலங்களிலிருந்து பெறும் தகவலின் மதிப்பீட்டின் அடிப்படையில் தீர்மானங்களை மேற்கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகும். (வழக்காற்றுப்படியான பன்னாட்டு மனிதாபிமானச் சட்டம், தொகுதி 1: விதிகள்: அத்தியாயம் 4, பக்கம் 50, அடிக்குறிப்பு 33.)

(ii) விகிதாசாரத் தன்மை பற்றிய கோட்பாடு

4.15 விகிதாசாரத் தன்மைக் கோட்பாடு என்பது வேறுபடுத்தல் கோட்பாட்டின் ஒரு கிளைத்தேற்றம் என்பதுடன் பொதுமக்களின் உயிரிழப்பு, பொதுமக்களுக்கு ஏற்படும் காயம், பொதுமக்கள் இலக்குகளுக்கான சேதம் அல்லது இவை இரண்டின் மூலம் ஏற்படும் தற்செயலான இழப்புக்கள், அதனுடன் தொடர்பான உறுதியானதும் நேரடியானதுமான தாக்குதலின்மூலம் எதிர்பார்க்கப்படும் நன்மைகளைவிட அதிகமாக இருப்பின் அத்தகைய தாக்குதல் தடைசெய்யப்படுகின்றது என வரையறுக்கின்றது.

4.16 இத் தேவைப்பாட்டின் இயல்பான தன்மை யாதெனில், தொடர்பான களத் தளபதி எதிர்பார்க்கப்படும் இராணுவ நன்மையுடன் பொதுமக்களின் இழப்புகளை மதிப்பிடவேண்டிய உண்மையாகும்.

இக் கோட்பாட்டின் நடைமுறைப் பயன்பாட்டில் அனைத்து ஆயுத மோதல் நிலைமைகளிலும், இக் கோட்பாடு முழு அளவில் தெளிவாகப் பயன்படுத்த முடியுமா என்பது பற்றி ஐயங்கள் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளன. அநேகமானவை ஒவ்வொரு விடயம் தொடர்பான சூழ்நிலைகளில் தங்கியிருக்கும். சட்ட ரீதியான விளக்கம் ஓரளவு போதாதவிடத்து யூகோசிலாவியாவில் நேட்டோ குண்டுத் தாக்குதல் நடவடிக்கைகளை மீளாய்வு செய்த முன்னாள் யூகோசிலாவியாவிற்கான பன்னாட்டு குற்றவியல் நீதிமன்றத்தின் வழக்கு தொடுநர் குழு, அதன் அறிக்கையில் குறிப்பிட்ட “பெறுமதிகளைப் பொறுத்து விடயம் விடயமாக அவற்றைத் தீர்ப்பது அவசியமாக இருப்பதுடன், தீர்மானம் எடுப்பவரின் பின்னணி மற்றும் விடைகள் வேறுபடலாம்” என்ற கூற்று பொருத்தமானதாகவிருக்கும். இக் கூற்றானது விகிதாசார விதியின் பிரயோகம் தொடர்பாக இயல்பாகவே உள்ள சார்பான தன்மையைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றது.

4.17 ஆகவே விகிதாசாரத்தின் கோட்பாட்டின் விளக்கங்கள் மற்றும் பிரயோகத்தில் அரசாங்கங்கள் இராணுவ நடவடிக்கைகளின் தொழிற்பாட்டு நெகிழ்ச்சித் தன்மையைப் பாதுகாப்பதற்கான தன்னார்வத்தைக் கொண்டிருக்க வேண்டிய தேவை பற்றி ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை.

எனவே அநேகமான அரசாங்கங்கள் “இராணுவ அனுகூலங்கள்” என்பது தனியானதொரு அல்லது தாக்குதலின் குறிப்பிட்ட பகுதிகளாக மட்டுமன்றி இராணுவத் தாக்குதலிலிருந்து எதிர்பார்க்கப்படும் நன்மை முழு அளவில் இருக்கவேண்டுமென வெளிப்படுத்தியுள்ளன.

மேலும், பன்னாட்டு ஆயுத மோதல்களுக்குப் பிரயோகிக்கத்தக்க பன்னாட்டு ஒப்பந்தங்களின் பின்னேற்புடன் “எதிர்பார்க்கப்படும் உறுதியான மற்றும் நேரடி இராணுவ நன்மை” என்ற பதம் ஈடுபட்டுள்ள இராணுவத் தாக்குதலின்

குறிக்கோள்களுக்கு “பொருத்தமான மற்றும் விகிதாசாரமான பங்களிப்பை” ஏற்படுத்தும் நல்லெண்ணத்துடன் கூடிய எதிர்பார்ப்பு என்ற கருத்தை வெளிப்படுத்தியதை, சில அரசுகள் உறுதிப்படுத்தியுள்ளன. இது சம்பந்தமாக சில அரசுகளால் வெளிப்படுத்தப்பட்ட “இராணுவ நன்மை” என்ற பதம் தாக்குதல் நடத்தும் படைகளின் பாதுகாப்பையும் உள்ளடக்குகிறது என்ற கருத்தை அவதானிப்பதும் பொருத்தமானதாகும்.

iii. பொதுமக்களுக்கு உணவு மற்றும் மருந்து உள்ளிட்ட மனிதாபிமான உதவியை வழங்கல் மற்றும் மனிதாபிமான உதவி, பணியாளர் மற்றும் பொருட்களை மதித்தல்.

4.18 மோதலுக்கான தரப்பினர் தேவையைக் கொண்டுள்ள பொதுமக்களுக்கு, மனிதாபிமான உதவிகளை விரைவாகவும் தடையற்ற விதத்திலும் கிடைக்கச் செய்வதோடு அதனை வசதிப்படுத்தல் பன்னாட்டு மனிதாபிமான சட்டத்தின் தேவைப்பாடாகும். இதன்படி, போரின் ஒரு வழிமுறையாக, பொதுமக்கள் குடித்தொகையைப் பட்டினி போடுவதை பன்னாட்டு மனிதாபிமான சட்டம் தடை செய்கிறது.

இத் தடைக்கான நியாயமான காரணம் மனிதாபிமானப் பணியாளர்கள் மற்றும் நிவாரணப் பொருட்களை மதிப்பதையும், பாதுகாப்பதையும் தேவைப்படுத்தும் விதியாகும். மனிதாபிமான உதவிப் பணியாளர்களின் பாதுகாப்பும், கட்டுக்காப்பும், பட்டினியால் அச்சுறுத்தப்பட்ட தேவைகளைக் கொண்ட குடித்தொகைக்கு மனிதாபிமான நிவாரண உதவியை வழங்குவதற்கான தவிர்க்கமுடியாத நிபந்தனையாகும்.

4.19 நிவாரண நடவடிக்கைகள் இடம்பெறுவதற்கு மோதலுக்கான தரப்பினரின் சம்மதத்தைப் பெறுவது முக்கியமானது என பன்னாட்டு மனிதாபிமானச் சட்டம் தேவைப்படுத்துகிறது. மேலும், தன்னிச்சையான காரணங்களுக்காக சம்மதத்தை நிறுத்திவைக்க முடியாததால் உதவி நடவடிக்கை தொடர்பாக அரசு கரிசனையைச் செலுத்துவதை, அரசு நடைமுறை இனங்காண்பதுடன் அதன் பிரதேசத்தினுள் உதவி பகிர்ந்தளிக்கப்படுவதைச் செயற்படுத்துவதற்கு, மத்திய ஒருங்கிணைந்த பங்கை வகிக்கின்றது. இத்துடன், மனிதாபிமான

உதவி வழங்கும் பணியாளர்கள் பிரதேசத்துக்கான அணுகுமுறை தொடர்பான உள்நாட்டுச் சட்டங்களைக் கட்டாயம் மதிக்கவேண்டும் என்பதுடன், நடத்தும் அரசில் காணப்படும் பாதுகாப்புத் தேவைப்பாடுகளையும் கட்டாயம் மதிக்க வேண்டும்.

(iv) **பாதுகாப்பு ∴ தடைசெய்யப்பட்ட வலயங்கள்**

4.20 யுத்தத்தின் பாதிப்புக்களிலிருந்து பொதுமக்கள், காயமுற்றோர் மற்றும் நோயாளிகளைப் பாதுகாப்பதற்கு ஏற்படுத்தப்பட்ட வலயத்துக்கு எதிராக தாக்குதலை நெறிப்படுத்தல் பன்னாட்டு மனிதாபிமானச் சட்டத்தின் கீழ் தடை செய்யப்பட்டுள்ளது. ஆயுத மோதல்களில் உள்ள பொதுமக்கள் குடித்தொகைகளின் பாதுகாப்புக்கான அடிப்படைக் கோட்பாடுகள் தொடர்பாக 1970இல் பின்பற்றப்பட்ட தீர்மானத்தில், “பொதுமக்களுக்கான பாதுகாப்புக்கென தனியாக குறித்தொதுக்கப்பட்ட மருத்துவ வலயங்கள், அல்லது இதுபோன்ற புகலிடங்கள் அல்லது பிரதேசங்கள் இராணுவ நடவடிக்கைகளின் இலக்குகளாகக் இருக்கக் கூடாது.” (ஐக்கிய நாடுகள் பொதுச்சபைத் தீர்மானம் (2675 ஓஓஏ) இத் தேவைப்பாடு மோதலின் பாதிப்புக்களிலிருந்து பொதுமக்கள் மற்றும் போராளிகள் அல்லாதோரை பாதுகாக்கும் பரந்தளவான மனிதாபிமானக் கோட்பாட்டிலிருந்து உருவானதாகும்.

4.21 அத்தகைய வலயங்கள் பன்னாட்டு மற்றும் பன்னாடு அல்லாத ஆயுத மோதல்கள் இரண்டிலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டதை அரசுகளின் நடைமுறை காட்டுகிறது. வழமையாக பாதுகாப்பு வலயங்கள் பொதுமக்கள், காயமுற்றோர் மற்றும் நோயாளிகளைப் பாதுகாப்பதற்கு ஏற்படுத்தப்பட்ட வலயங்கள் தாக்கப்படக் கூடாது என்ற கோட்பாட்டில் முன்னுரிமையளிக்கப்பட்ட பரஸ்பர பேச்சுவார்த்தை மூலமான உடன்பாடுகளின் அடிப்படையில் அமைக்கப்பட்டன.

எனவே, உறுப்புரை 60 (3) இல் உள்ள மேலதிக வரைவேடு (1) “அத்தகைய உடன்பாட்டின் விடயம் வழமையாக பின்வரும் நிபந்தனைகளை நிறைவேற்றும் வலயத்தில் இருக்க வேண்டும்” என்பதை வழங்குகிறது.

அ. அனைத்துப் போராளிகளைப் போன்றே ஆயுத நடமாட்டங்கள் மற்றும் நடமாடும் இராணுவச் சாதனங்களும் கட்டாயமாக வெளியேற்றப்பட வேண்டும்.

ஆ. நிலையான இராணுவ நிலைகள் அல்லது நிறுவுதல்களைப் பயன்படுத்தி எதிரான பாவனை மேற்கொள்ளப்படக் கூடாது.

இ. அதிகாரிகள் அல்லது குடித்தொகை எந்தவிதமான விரோதமான செயற்பாடுகள் மூலமும் தவறிழைக்கக் கூடாது, மற்றும்

ஈ. இராணுவ முயற்சியுடன் இணைந்த எந்தவொரு செயற்பாடும் நிறுத்தப்படவேண்டும்.

4.22 பின்பு கலந்துரையாடப்படுகின்றவாறு, பன்னாட்டு மோதல்களின் பின்னணியில் சார்புரீதியில் இலகுவான பிரயோகமான இவ் அனைத்து உறுதியான தேவைப்பாடுகள் உள்நாட்டு மோதல்களின் பின்னணியில் அரசு மற்றும் அரச சார்பற்ற ஆயுதக் குழுக்களுக்கிடையே வெவ்வேறான பல சவால்களை முன்வைக்கின்றன.

(எ) “போரில் ஈடுபட முடியாத போராளிகள்” சரணடைதல் மற்றும் அவர்களை நடத்தும் முறைக்கு பிரயோகிக்கத்தக்க கோட்பாடுகள்.

4.23 பாதகமான தரப்பினது ஆட்சியில் இருக்கும் நபர்களுக்கான மரியாதை மற்றும் பாதுகாப்பு என்பன மனிதாபிமானச் சட்டத்தின் தவிர்க்கமுடியாததாக இருப்பதை இது ஏற்றுக் கொள்கின்றது.

4.24 1949 இன் ஜெனீவா ஒப்பந்தத்துக்கான மேலதிக வரைவேடு ஐஇல் தீர்மானிக்கப்பட்ட இவ் விதி ஜெனீவா ஒப்பந்தத்தின் பொதுவான உறுப்புரை 3 மற்றும் மேலதிக வரைவேடு II இலும் உள்ளடங்குகிறது. “பகைவரின் அதிகாரத்தினுள் வருகின்றபோது” குறிப்பாக நோய், காயம், தடுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கும் அல்லது வேறு காரணங்களால் போரில் ஈடுபடமுடியாத போராளிகள் உள்ளிட்ட பாதுகாக்கப்பட்ட நபர்கள் மனிதாபிமானத்துடன் கவனிக்கப்பட வேண்டும் என இவ்விதி தேவைப்படுத்துகின்றது.

மனிதாபிமானமாக நடத்தும் முறையின் தேவைப்பாடு அளவுக்கதிகமான இடைவெளியை நிரப்பும் எண்ணக்கருவாகும். பன்னாட்டு மனிதாபிமானச் சட்டம் மற்றும் மனித உரிமைகள் சட்டத்தில் காணப்பட்ட விரிவான விதிகள் “மனிதாபிமானமாக நடத்தும் முறை” இன் கருத்துக்கான வெளிப்படுத்துகையை வழங்குகின்றன. இக் கோட்பாடுகள் அரசு நடைமுறையினூடாக வழக்காற்றுப்படியான பன்னாட்டு மனிதாபிமானச் சட்டத்தின் ஒரு பகுதியாகவும் இருக்கும் என கருதப்படுகின்றது.

4.25 வழக்காற்றுப்படியான பன்னாட்டு மனிதாபிமானச் சட்டத்தின் கீழ் சரணடைவதற்கான எண்ணத்தை கட்டாயமாக தெளிவாக வெளிப்படுத்த வேண்டும். அரசு நடைமுறையிலிருந்து தோற்றம் பெறும்போது, அபிப்பிராயம் யாதெனில் நிபந்தனையற்ற சரணடைதலின் தெளிவான அறிகுறி “ஒரு நபரை போராளியற்றவராக்கும்” என்பதுடன் அவ்வாறான எண்ணம் ஒருவரது ஆயுதங்களைக் கீழே வைத்துவிட்டு அவரின் கைகளை உயர்த்த வேண்டும் என கூறப்பட்டுள்ளது. வெள்ளைக் கொடியைப் பிடித்துக்கொண்டு வரும் ஒருவரின் நிலையிலிருந்து தோற்றம் பெறுவது போன்ற ஏனைய உதாரணங்களும் இராணுவக் கைநூல்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

4.26 இவ் விதியின் நடைமுறைப்படுத்தல் தொடர்பான நடைமுறை அம்சங்கள் தொடர்பாக, இன்னொரு நிலையிலிருந்து தாக்குதல்கள் நிகழ்த்தப்படும்போது, ஒரு பிரிவின் சரணடைதலை ஏற்றுக்கொள்ளும் சாத்தியம் இல்லையென அரசுகள் எடுத்துக் காட்டியுள்ளன.

எனவே சரணடைதலை “ஏற்றுக்கொள்ளும்” தரப்பினர் சரணடைபவரை ஏற்றுக் கொள்வதற்கு வெளியில் போகவேண்டியதில்லை, பதிலாக சரணடையும் தரப்பினர் முன்னோக்கி வந்து எதிரிப் படைகளின் கட்டுப்பாட்டுக்குச் சமர்ப்பித்தல் வேண்டும்.

4.27 பன்னாட்டு மனிதாபிமானச் சட்டம் மோதலுக்கான

தரப்பினரை எதிரி ஆளணியினரின் சரணடைதலை ஏற்குமாறு பணிக்கிறது. ஆளொருவர் “போரில் ஈடுபடமுடியாத போராளி” என ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டால் ஒரு சில அடிப்படை உத்தரவாதங்கள் ஜெனீவா ஒப்பந்தங்களிலிருந்தும் அரசு நடைமுறைகளிலிருந்தும் வருகின்றன.

அரசுகள் மேலே கூறப்பட்ட ஒப்பந்தங்களின், ஏற்பாடுகளின் படியும் வழக்காற்றுப்படியான பன்னாட்டு மனிதாபிமான சட்டத்தின் அடிப்படையிலும் அவர்களை நடத்துவதற்குக் கடமைப்பட்டுள்ளது. இத்தேவைப்பாடுகள் மற்றவற்றுடன் ஒரு தொடர்ச்சியான துணை விதிகளின் மூலம் பூர்த்தி செய்யப்பட்டுள்ளன. அவையாவன வாழ்தல் மற்றும் நபருக்கான வன்முறையைத் தடுத்தல், குறிப்பாக பொதுமக்கள் மற்றும் சரணடைந்த போராளிகள் தொடர்பான அனைத்து வகையான கொலைகளையும் தடை செய்தல், சித்திரவதை, கொடுமான மற்றும் மனிதாபிமானமற்ற நடத்தை மற்றும் குறிப்பாக போரில் ஈடுபடமுடியாத போராளிகளை அவமானமாக நடத்துதல் மற்றும் இழிவுபடுத்தும் விதத்தில் நடத்துதல் போன்ற தன்மானத்தை இழக்கச் செய்யும் அட்டுழியங்கள் என்பவற்றைத் தடுத்தல் இசுதந்திரம் மறுக்கப்பட்ட நபர்களைப் பதிவு செய்தல் ஊடாக காணாமல் போதல்களைத் தடுப்பதற்கு நடவடிக்கைகளை எடுத்தல் இசுதந்திரம் மறுக்கப்பட்ட நபர்களுக்கு போதியளவு உணவு, நீர், துணிவகை மற்றும் மருத்துவ சிகிச்சையை வழங்கல் இ மற்றும் இசுதந்திரம் மறுக்கப்பட்ட நபர்களின் தனிப்பட்ட விபரங்களைப் பதிவு செய்தல்.

4.28 இப்பகுதியில் பன்னாட்டு மனிதாபிமானச் சட்டக் கோட்பாடுகளைக் கையாளும் முறை முழுவிடயத்தையும் பூரணமாகக் கையாளுவதாகக் கருதப்படாத போதிலும் இலங்கையின் அனுபவத்தினை அடிப்படையாகக்கொண்டு பன்னாட்டு மனிதாபிமானச் சட்டத்தின் மையக் கோட்பாடுகளை தெளிவுபடுத்துவதை எதிர்பார்க்கின்றது.

பகுதி II

இலங்கையின் அனுபவம்

கற்றுக் கொண்ட பாடங்கள் மற்றும் நல்லிணக்க விசாரணை ஆணைக்குழு அறிக்கையின் 4 ஆம் அத்தியாயத்தின் 2 ஆம் பிரிவானது, இவ் அத்தியாயத்தின் பகுதி ஐஇல் காட்டப்பட்டுள்ள பன்னாட்டு மனிதாபிமானச் சட்டத்தின் மையக்கோட்பாடுகள் போர் நிறுத்தம் முறிவடைந்ததிலிருந்து மோதல் முடியும் வரையிலான காலப் பகுதியில் இடம்பெற்ற சம்பவங்களின் பின்னணியில் பரீட்சிக்கப்படுகிறது.(4.29)

இங்கு அறிக்கையில் குறிப்பிடப்படுவது யாதெனில், மோதலின் முழுமையான கட்டத்தின்போது பிரயோகிக்கத்தக்க சட்ட அமைப்பாக பன்னாட்டு மனிதாபிமானச் சட்டம் பொதுவாகக் கருதப்படுகிறது. (4.30) ஆணைக்குழுவானது, இவ் அறிக்கையில் பொதுவான செல்லுபடியாகும் தன்மையை அங்கீகரிக்கும் அதே வேளை, ஆணைக்குழு முன் வைக்கப்பட்ட மோதலின் இறுதிக் கட்டம் தொடர்பான விடயத்தின் கணிசமான அளவைப் பரிசீலனையில் கொண்டு குறிப்பாக 2009 ஜனவரியிலிருந்து மே வரையான காலப்பகுதியில், மேற்கூறப்பட்ட கட்டத்தில் போரை நடத்திய விதம் தொடர்பாக விசேட வலியுறுத்தலுடன் முன்வைக்கப்பட்ட விடயத்தைப் பரிசீலனை செய்வது நடைமுறைச் சாத்தியமானதாகும் எனவும் குறிப்பிடுகின்றது.

ஆணைக்குழுவுக்கு முன் வைக்கப்பட்ட பிரதிநிதித்துவங்களின் அடிப்படையில், அரசின் மனிதாபிமானக்கடப்பாடுகளை நிறைவேற்றுகையில் சம்பந்தப்பட்ட நான்கு பிரதான விடயங்களை ஆணைக்குழு நுணுகி ஆராய்ந்திருப்பதாக ஆணைக்குழு கூறுகின்றது (4.31).

அவையாவன:-

(i)மனித உரிமைகள் மற்றும் பன்னாட்டு மனிதாபிமானச் சட்டம் தொடர்பான குணாதிசயங்கள் தொடர்பாக ஆயுதப்படை உறுப்பினர்களுக்கு அறிவூட்டவேண்டிய கடப்பாடு.

(ii) இராணுவ நடவடிக்கைகளின் போது பொதுமக்களைப் பாதுகாத்தல், பொதுமக்களின் பாதிப்புக்களைத் தவிர்த்தல்.

(iii) மோதல் நடைபெறும் பிரதேசங்களில் பொதுமக்களுக்கு உணவு மற்றும் மருந்து உள்ளிட்ட மனிதாபிமான உதவியை வழங்கல் அத்துடன்இ

(iv) விடுவிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களுக்குப் பொதுமக்கள் மற்றும் போராளிகள் சென்றபோது பாதுகாப்புப் படைகளின் நடத்தை.

“பன்னாட்டு மனிதாபிமான சட்டம் மற்றும் மனித உரிமைகளில் கல்வி மற்றும் பயிற்சி” என்ற தலைப்பின் கீழ் விடயங்களை எடுத்துக் கூறுகின்ற ஆணைக்குழு அறிக்கையானது, (4.32) ஆயுத மோதல் நடைபெற்ற காலங்களைப் போலவே சமாதான காலங்களிலும் ஆயுதப் படைகளுக்கு பன்னாட்டு மனிதாபிமானச் சட்டத்தைக் கற்பிப்பதற்கான கடப்பாட்டை பன்னாட்டு மனிதாபிமானச் சட்டவிடயங்களிலுள்ள முதன்மை மரபொழுங்குகள் எடுத்துக் கூறுகின்றன என குறிப்பிடுகின்றது.

முத்த பாதுகாப்பு அலுவலர்களால் ஆணைக்குழு முன் வைக்கப்பட்ட விடயம் யாதெனில், 2003 இலிருந்து இலங்கை இராணுவம், இலங்கை இராணுவத்தின் உறுப்பினர்களுக்கு மனித உரிமைகள் மற்றும் மனிதாபிமானச் சட்டத்தில் கற்கை நெறிகளை அறிமுகப்படுத்தியது என்பதாகும்.(4.33). இந் நிகழ்ச்சித் திட்டம் சர்வதேசச் செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தின் உதவியுடன் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. இலங்கை இராணுவத் தலைமையகத்தில் “மனித உரிமைகள் மற்றும் மனிதாபிமானச் சட்டத்தின் இயக்கம்” என அழைக்கப்படும் தனியான இயக்கம் நிறுவப்பட்டதுடன், பன்னாட்டு மனிதாபிமானச் சட்டம் மற்றும் மனித உரிமைகள் கடப்பாடுகளின் கீழான கடப்பாடுகளுடன் இணங்கியொழுங்குவதை உறுதிப்படுத்தும் பொறுப்பு இக்குழுமத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது எனக் கூறுகின்றது.

இவற்றைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் விதத்தில் பன்னாட்டு மனிதாபிமானச் சட்டம் மற்றும் மனித உரிமைகள் சம்பந்தமாக சிறப்புப் பயிற்சிப் பாடசாலையொன்று களுத்துறை மாவட்டத்திலுள்ள குக்குளுகங்கை, அகலவத்தையில்

இராணுவத்தால் திறக்கப்பட்டதாக தமக்கு முன்னால் முன்வைக்கப்பட்ட விடயங்களிலிருந்த தெரிய வந்ததாக கூறிய ஆணைக்குழுவானது (4.34) யுத்த நடவடிக்கைகள் முழுவதிலும் அதிகாரமளிக்கப்படாத அலுவலர்கள் பயிற்சியளிக்கப்பட்டு போரில் ஈடுபட்டுள்ள படை வீரர்களுக்கு பயிற்சி அளிப்பதற்காக களநிலைக்கு அனுப்பப்பட்டதாகவும் மேலும் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இப்பயிற்சியானது கருத்தரங்குகள் மற்றும் பயிற்சி கற்கைநெறிகளை நடத்துவதனூடாக மேற்கொள்ளப்பட்டது. இதே மாதிரியான நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள் இலங்கை கடற்படை மற்றும் வான்படைக்கும் விரிவுபடுத்தப்பட்டது.

இராணுவ நடவடிக்கைகளின்போது பொதுமக்களைப் பாதுகாப்பதற்கும் பொதுமக்களின் பாதிப்புக்களைத் தவிர்ப்பதற்குமான வழிமுறைகள் தொடர்பில் 9 ஆம் அத்தியாயத்தில் (9.4) தனது அவதானிப்புக்களையும் விதந்துரைப்புக்களையும் முன்வைத்த ஆணைக்குழுவானது,

பன்னாட்டு மனிதாபிமானச் சட்டங்களின் மீறல் தொடர்பான குற்றச்சாட்டுக்களின் பின்னணியில், இலங்கையின் அனுபவங்களை மதிப்பீடு செய்யும் பொழுது, எல்ரிரிசு இன் கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசங்களை மீட்பதில் இராணுவ உபாயங்கள் கவனமான முறையில் திட்டமிடப்பட்டிருந்தமை பற்றியும், இதில் பொதுமக்களைப் பாதுகாப்பதற்கு உச்சக்கட்ட முன்னுரிமை வழங்கப்பட்டிருந்தமை பற்றியும் ஆணைக்குழு திருப்திப்படுவதாகக் கூறுகிறது.

இங்கு ஆணைக்குழு தமது அறிக்கையில் மேலும் குறிப்பிடும்போது, மோதல்களின் இறுதிக்கட்டத்தின் போது பாதுகாப்புப் படைகள் தமது தொழிற்பாடுகளை வேண்டுமென்றே மெதுவாக நடத்தியமை மூலம் பொதுமக்கள் மரணமடைவதனை தவிர்ப்பதற்கு அல்லது குறைப்பதற்காக உபாயங்கள் கவனமாக திட்டமிடப்பட்டு நடத்தப்பட்டமை சான்றுபடுத்தப்படுவதாகவும் ஆணைக்குழு குறிப்பிடுகின்றது.

இராணுவ நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கான கொள்கை வடிவமைப்பில் பொதுமக்களின் உயிரைப் பாதுகாப்பது தொடர்பான நிலைமைகளுடன் இக்காரணிகள்

ஒத்துச் செல்வதாகக் காணப்பட்டன (9.5) எனக் கூறுகின்ற ஆணைக்குழுவானது வேண்டுமென்றே பொதுமக்களை இலக்கு வைத்து மேற்கொள்ளப்படும் செயற்பாடுகளுக்கெதிராக நடவடிக்கை எடுப்பது இக்கொள்கையின் ஒரு அங்கமாக இருந்தது எனவும் மேலே குறிப்பிடப்பட்ட அத்தியாயம் 4 இன் பிரிவு ஐஐஇன் பந்திகள் 4.106, 4.107, 4.109, 4.110 மற்றும் 4.111 இல் குறிப்பிடப்பட்ட சம்பவங்கள்பற்றி மேலும் புலன் விசாரணை செய்வது அவசியமானதாகும் எனவும் கூறுகிறது.

யுத்த சூன்யப் பிரதேசங்கள்

ஆணைக்குழு அதன் முன்னாலுள்ள அனைத்து அம்சங்களையும் சூழ்நிலைகளையும் பரிசீலித்ததன் பின்னர், பொதுமக்கள் மோதல்களுக்கிடையில் அகப்பட்டு மரணமடைந்த போதும், பாதுகாப்புப் படையினர் யுத்த சூன்யப் பிரதேசத்தில் பொதுமக்களை வேண்டுமென்றே இலக்கிடவில்லை என்ற முடிவிற்கு வந்தது. மேலும் மோதல் பகுதியிலிருந்து பாதுகாப்பான பகுதிகளுக்குத் தப்ப முயன்ற பொதுமக்களை, எல்ரிரிசு இலக்கு வைத்து கொன்றமையும், கண்ணி வெடிகளினால் ஏற்பட்ட அச்சுறுத்தல் மற்றும் அவற்றின் விளைவாக பொதுமக்களுக்கு ஏற்பட்ட இறப்புக்கள் மற்றும் காயங்கள் மற்றும் நந்திக்கடல் நீரேரியைக்கடக்கும் பொழுது இயல்பாகவே ஏற்பட்ட அபாயங்கள் என்பனவெல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து பொதுமக்களுக்கு பாதிப்புக்களை ஏற்படுத்தின (9.6) எனவும் ஆணைக்குழு குறிப்பிடுகின்றது. மேலும், எல்ரிரிசு இன் தாக்குதல் நிலைகளின் மீது தாக்குதலொன்றை மேற்கொண்டால் இராணுவத் தாக்குதலொன்றின் குறிக்கோளுக்கும் பொருத்தமான பங்களிப்பைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியுமென்ற சில சந்தர்ப்பங்களில், ஆயுதப்படையினர் எவ்வித நோக்கமுமின்றி நடந்துகொண்டிருக்கலாமென்ற முடிவிற்கு வருவதற்கும் காரணங்களுள்ளன எனவும் ஆணைக்குழு குறிப்பிடுகின்றது.

மேற்படி தீர்மானங்களை எட்டிய பின்னர், ஆயுதப்படையினர் வேண்டுமென்றே பொதுமக்களை இலக்கு வைத்துத் தாக்கவில்லை என்ற போதும் எல்ரிரிசு இனரின் தாக்குதலுக்கு எதிராக யுத்த சூன்யப் பிரதேசத்தின் மீது ஆயுதப்படையினர் எதிர்த் தாக்குதலை மேற்கொண்டது விகித சமத்துவக் கொள்கைக்குச்

சற்றுக் கூடுதலாக மேற்கொள்ளப்பட்டதா என்ற வினாவைக் கருத்திற் கொள்வதும் ஆணைக்குழுவின் பொறுப்பாகும் (9.7) எனக் கூறுகிறது.

இது குறித்து ஆணைக்குழுவின் முன் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட அனைத்துத் தகவல்களையும் கவனமான அவதானித்துப் பார்த்ததன் பின்னர், ஆயுதப்படையினர் என்றுமே நடக்காத ஒரு சூழ்நிலையினை எதிர்நோக்க வேண்டியிருந்ததினால் சகலவிதமான பாதுகாப்புச் செயற்பாடுகளையும் மேற்கொள்வதற்கு வேறு எந்தவொரு வாய்ப்பும் அவர்களுக்கு அன்றைய சூழ்நிலையில் இல்லையென்றே தோன்றுகின்றது என மேலும் குறிப்பிடுகின்றது.

இத்தகையதொரு பின்னணியில் இராணுவ நடவடிக்கையின் போது ஏற்படும் மரணங்கள், காயமடைதல் அல்லது சொத்துக்களுக்கு ஏற்படும் சேதம் போன்றவற்றிற்கு அரசாங்கமே பொறுப்பேற்க வேண்டும் என்பதனையும் நாம் அவதானித்தல் வேண்டும். பன்னாட்டு நீதிமன்றங்கள், கொள்கைச் சார்புடைய அதிகாரபீடங்கள் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் இது “எதுவுமே செய்யமுடியாத நிலைக்கு அடுத்தது” என்று குறிப்பிட்டு, யுத்த முனையில் இடம்பெற்ற சகல நிகழ்வுகளையும் நீதிமன்றத்தின் முன் அன்றைய சூழ்நிலைகளையும் சுட்டிக்காட்டி “போர் நடவடிக்கைகள்” பற்றி போதியளவு தகவல்களை முன்வைப்பதன் மூலமே உண்மையில் என்ன நடந்தது என்பதனை தெரிந்து கொள்ளமுடியும் (9.8) என ஆணைக்குழு அறிக்கை குறிப்பிடுகின்றது.

பொதுமக்களுக்கு மரணம் அல்லது காயம் ஏற்பட்ட குறித்துரைக்கப்பட்ட சம்பவங்கள்

சிவில் மக்கள் மரணம் அல்லது காயமடைந்தமை தொடர்பில் விசேட உதாரணங்களைத் தந்து கூறிய ஆணைக்குழு அறிக்கையானது, (9.9) ஆணைக்குழுவின் கவனத்திற்கு கொண்டு வரப்பட்ட பொதுமக்களின் உயிரிழப்புக்களுடன் தொடர்புபட்ட சில சம்பவங்களை ஒருங்கிணைக்கும் முயற்சியில் ஆணைக்குழு இதே இடர்ப்பாடுகளை எதிர்நோக்கியது என்று கூறியது.

இத்தகைய சம்பவங்கள் எத்தகைய சூழ்நிலைகளின் கீழ் (மேலே அத்தியாயம் 4இன் பிரிவின் பந்திகள் 4.106, 4.109, 4.110 மற்றும் 4.111 இல் விபரிக்கப்பட்டவாறு) இடம்பெற்றது என்பதனை தீர்மானிப்பதிலும் ஆணைக்குழு இடர்ப்பாடுகளை எதிர்நோக்கியது என்றும் சில சமயங்களில் பாதுகாப்புப் படையினர் வேண்டுமென்றே இந்நிகழ்ச்சிகளுக்குப் பொறுப்பாக இல்லாமலும் விடலாம் என்றும் அவர்கள் பொதுமக்களுக்குத் தீங்கிழைக்கும் எண்ணத்துடன் இவ்விதம் நடந்து கொள்ளாமலும் இருந்திருக்கலாம் என்றும் இத்தகைய சூழ்நிலையொன்றில் நடந்த உண்மைகளைச் சரியாத் தெரிந்து கொள்வது அரசாங்கத்தின் கடமையென்று சுட்டிக் காட்டுகின்றது.

இங்கு ஆணைக்குழுவானது மேலும் குறிப்பிடுகையில் எத்தகைய சந்தர்ப்பத்தில் இச்சம்பவங்கள் இடம்பெற்றன என்பதனைத் தெரிந்து கொண்டு அத்தகைய விசாரணைகள், ஆயுதப்படையினர் தவறிழைத்துவிட்டவர்கள் என்பதனை வெளிப்படுத்தினால் இவ்விதம் தவறிழைத்தவர்களுக்கெதிராக வழக்குத் தொடர்ந்து அவர்களைத் தண்டிப்பதும் அரசாங்கத்தின் பொறுப்பாகும் எனக் கூறுகின்றது.

மேலே கூறப்பட்ட சம்பவங்கள் மற்றும் மேலதிக விசாரணைகள் வெளிப்படுத்தும் சம்பவங்களுடன் தொடர்பான விடயங்களுக்கும், மனிதாபிமான நல்லெண்ணத்தினை வெளிப்படுத்துவதற்காக, மரணமடைந்தவர்களின் இரத்த உறவினர்களுக்குப் பொருத்தமான நிவாரணங்களைப் பெற்றுக் கொடுப்பது அவசியம். இது தனிப்பட்ட இழப்பினால் பாதிப்பிற்குள்ளானவர்களுக்குமான ஆறுதலை அளிப்பதாகவும் அமையலாம் எனவும் கூறுகிறது. (9.9)

வைத்தியசாலைகள்/தற்காலிக வைத்தியசாலைகள்

இங்கு ஆணைக்குழு அறிக்கையானது, மோதல் இடம்பெற்ற பிரதேசங்களில் காணப்பட்ட வைத்தியசாலைகள் மற்றும் தற்காலிக வைத்தியசாலைகள் மீது தாக்குதல் இடம்பெற்றது என்ற குற்றச்சாட்டின் மீது தனது கவனத்தைச் செலுத்துகின்றது.

அனைத்து குழ்நிலைகளையும் கவனமாக பரிசீலனைக்கெடுத்த பின்னர் ஆணைக்குழுவானது, ல் வெடிகள் வைத்தியசாலைகள் மீது விழுந்து அவற்றிற்கு சேதம் விளைவித்தமை மற்றும் அங்குள்ளவர்களை மரணிக்கச் செய்தமை அல்லது காயமடையச் செய்தமை பற்றி திருப்திகரமாக அறிந்து கொண்டது என ஆணைக்குழு அறிக்கை (9.10) கூறுகிறது. எனினும், ஆணைக்குழு முன் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட தகவல்கள், நடந்த சம்பவங்களைக் குறித்து ஓரளவு குழப்ப நிலைகளை தோற்றுவித்துள்ளன. ஏனெனில் சம்பவம் இடம்பெற்ற நேரம், சம்பவம் இடம்பெற்ற இடம் மற்றும் ல் வீசப்பட்ட திசை என்பனபற்றி சரியாகக் கூறமுடியாத நிலையுள்ளதாக மேலும் குறிப்பிட்டுள்ளது.

இத்தகைய பின்னணியில், வலுவான சான்றுகளின் அடிப்படையில் கேள்விகளுக்குட்படு த்தப்பட்டுள்ள நடவடிக்கைகளுக்கு யார் பொறுப்பு என்பதனை தீர்மானிப்பது ஆணைக்குழுவிற்கு பெரும் சவாலாக அமைந்துள்ளது (9.11.) எனக் கூறும் ஆணைக்குழு அறிக்கையானது, இது தொடர்பான தீர்மானங்களை மேற்கொள்கையில் ஆணைக்குழுவினால் எதிர்நோக்கப்பட்ட இடர்ப்பாடுகள் இரண்டு வகையாகும் எனவும் கூறுகின்றது. (9.12).

அ. பிரச்சனைக்குரிய பகுதிகளில் மோதலின் தீவிரத்தினை ஊகிக்கக் கூடியதாக இருந்தமையினால் அதன்தன்மை பற்றி உடனடியான புலன் விசாரணை சாத்தியமில்லை என்பது பற்றி ஆணைக்குழுவிற்குச் சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன.

ஆ. ஆணைக்குழுவின் முன் பிரதிநிதித்துவக் கருத்துக்களைத் தெரிவித்தவர்களில் எவருமே வைத்தியசாலைகளின் மீது விழுந்த ல்கள் இலங்கை இராணுவத் தரப்பினரால் ஏவப்பட்டதா அல்லது எல்ரிரிசு பக்கத்தினால் ஏவப்பட்டதா என்பது பற்றி தெளிவாகக் குறிப்பிடவில்லை. ஆணைக்குழு முன் சாட்சியமளித்த பொதுமக்கள் இரண்டு பக்கங்களிலுமிருந்து ல்கள் வீசப்பட்டதாகத் தெரிவித்திருந்தனர். ஒரு குடிமகன் “பொதுவாக ல் ஒன்று வீழ்ந்ததும் “அது இராணுவ தரப்பிலிருந்து வந்ததுதான்” என அனைவரும் நினைத்தனர். ஆனால் அதைச் சரியாகச் சொல்ல முடியாது” எனக் குறிப்பிட்டார். எல்ரிரிசு இன் முன்னாள் போராளி ஒருவர் ஆணைக்குழு முன் சாட்சியமளிக்கையில் உண்மையில்

புதுமாத்தாளன் வைத்தியசாலை மீது எல்ரிரிஈ இனரால் தவறுதலாக ஂல் வீசப்பட்டதாகவும் அதற்குப் பின்னர் அவர்கள் அது தொடர்பில் மன்னிப்புக் கோரியதாகவும் தெரிவித்தார்.

இதன்படி, சட்ட ரீதியான முதன்மைச் சாட்சியங்கள் கிடைக்காமையினாலும், பொதுமக்களின் துணைச் சாட்சியங்கள் சரியான தீர்மானத்தினைக் கொண்டனவாக இல்லாமையினாலும், ஂல் வீச்சிற்கு இந்தத் தரப்பினரா அல்லது மற்றைய தரப்பினரா பொறுப்பு என்பது பற்றி உறுதியான தீர்மானத்திற்கு வரமுடியாமையினால் வைத்தியசாலை மீது செல் வீசப்பட்டு உயிர் இழப்பிற்கும் / சொத்துக்களின் சேதத்திற்கும் யார் பொறுப்பு என்பது பற்றிய முடிவான தீர்மானத்தினை எட்டுவது மிகக் கடினமான பணியாக இருக்கிறது எனவும் ஆணைக்குழு கூறுகிறது.(9.13)

இங்கு ஆணைக்குழு குறிப்பிடுகையில் (9.14) பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு, தகுதியான விசாரணைகள் முடிவடைந்ததன் பின்னர் பொருத்தமானளவு நிவாரணத்தினை மனிதாபிமான அடிப்படையில் வழங்க வேண்டும். இத்தகைய நடவடிக்கையினை அரசாங்கம் மேற்கொள்ளின் அது நல்லிணக்க செயல்முறையின் மீது அவர்களுக்கு நம்பிக்கையினை ஏற்படுத்தும் எனக் கூறுகிறது.

மோதல் பகுதிகளில் பொதுமக்களுக்கு உணவு மற்றும் மருந்து உட்பட மனிதாபிமான நிவாரணங்களின் வழங்கல்

அகதிகளுக்கு கொடுக்கப்பட வேண்டிய உணவு, பன்னாட்டு மட்டத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஊட்டச்சத்து மட்டங்களுக்கு ஏற்புடைத்தான வகையில், ஏறத்தாழ போதுமானளவில் 2009ஆம் ஆண்டு ஆரம்பம்வரை எல்ரிரிஈ இன் பிடியிலிருந்த மக்களுக்கு உணவு விநியோகம் செய்யப்பட்டது எனக் கூறுகின்ற ஆணைக்குழு அறிக்கையானது (9.15) கணக்கற்ற கடினமான நிலைமைக்கிடையிலும், மோதல்களுக்கு மத்தியிலும் மனிதாபிமான வழங்கல்களை தொடர்ச்சியாகப் பேணும் விதத்தில் ஏற்பாடுகளை மேற்கொண்டு, பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் எதிர்நோக்கிய நிலைமைகளைச் சீராக்குவதற்கு அப்போது நிலவிய சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளின் கீழ் சாத்தியமானளவிற்கு

உயர்ந்தபட்ச உணவுகள் கடல் வழி மூலம் வழங்கப்பட்டன எனவும் (9.16) ஆணைக்குழு தனது அறிக்கையில் கூறுகிறது

எல்ரிரிஈ இன் இடையூறுகளின் மத்தியிலும் அரசாங்கம் நியாயமானமுறையில் சமமான அளவில் உணவினை பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு சாத்தியமானளவிற்கு உயர்ந்தபட்ச வழங்கல்களை உறுதிப்படுத்துகின்ற வேளையில் மெச்சத்தக்க அளவில் சேவையாற்றியது எனக் கூறுகின்ற ஆணைக்குழு அறிக்கையானது (9.17) இவ்வாறான முயற்சிகள் காணப்பட்ட போதும், விசேடமாக மோதல் தீவிரமடைந்தமையின் காரணமாக, மக்கள் தமக்குத் தேவையான ஊட்டமுள்ள உணவை போதுமானளவிற்குப் பெற்றுக் கொள்ள முடியாமல் இருந்தது என்பதே உண்மை எனவும் (9.18) ஆணைக்குழு அறிக்கை மேலும் கூறுகிறது.

இங்கு உணவு வழங்கல் தொடர்பில் தனது விதப்புரைகளை முன்வைத்த ஆணைக்குழுவானது தனக்கு முன் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட ஆதாரங்களை பரிசீலனை செய்து, இலங்கை அரசாங்கம் பன்னாட்டு சமூகத்தின் ஒத்துழைப்புடன் குறிப்பாக மேலே குறிப்பிடப்பட்ட முகவர்கள் மற்றும் குடிசார் சமூகத்தின் ஒத்துழைப்புடன் பன்னாட்டு ஒத்துழைப்பு ஒருமைப்பாட்டு இலட்சியத்துடன் யுத்த பிரதேசத்தில் சிக்கியிருந்த பொதுமக்களுக்கு உணவு, மருந்துப் பொருட்கள் மற்றும் அத்தியாவசியப் பொருட்களின் வழங்கலை எண்ணற்ற ஏற்பாட்டுத் தடங்கல்களுக்கு மத்தியிலும் அவற்றைப் பெற்றுக் கொடுத்ததாகத் தாம் கருதுவதாகக் குறிப்பிடுகின்றது. (9.19)

தமக்கு முன்னால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட ஒன்றுடன் ஒன்று முரண்பட்ட வெவ்வேறான மதிப்பீட்டு அறிக்கைகளின் காரணமாக, யுத்த சூன்ய வலயத்தில் எல்ரிரிஈ இனால் பயணக் கைதிகளாக்கப்பட்டிருந்த பொதுமக்களின் எண்ணிக்கை தொடர்பாக சரியான தகவல்களை முன்வைப்பதற்கு தம்மால் இயலவில்லை எனக் கூறும் (9.20) ஆணைக்குழு அறிக்கையானது, யுத்த சூன்ய வலயத்தில் சிக்கியிருந்த பொதுமக்களின் எண்ணிக்கையினை வேண்டுமென்றே குறைவாக மதிப்பிட்டு, பொதுமக்களை பட்டினி போட்டு இன்னொரு வகையான யுத்த

நடவடிக்கையினை அரசாங்கம் மேற்கொள்ளவில்லை என்பதனை ஆணைக்குழு கண்டறிந்திருக்கிறது (9.20) எனவும் மேலும் குறிப்பிடுகின்றது.

மருத்துவ வழங்கல்கள்

அனைத்துக் காரணிகளினதும் பரிசீலனையின் பின் ஆணைக்குழு வரக் கூடியதாக இருந்த சாத்தியமான முடிவு யாதெனில், வழமையான சூழ்நிலைகளின்கீழ் இருக்க வேண்டிய அளவினைவிடக் குறைவான மருந்துப் பொருட்களும் மருத்துவப் பணிகளுமேகாணப்பட்டன என்பதேயாகும். எனினும், இந்நிலைமையினைமோதல் தீவிரமடைந்து காணப்பட்ட அசாதாரண நிலைமைகளின் பின்னணியிலும் மோதல்கள் நிகழ்ந்த இடங்களுக்கு அண்மையில் வைத்தியசாலைகள் அமைந்த சூழ்நிலையினையும் கருத்திற் கொண்டு நோக்குதல் வேண்டும் என தனது அறிக்கையில் ஆணைக்குழு குறிப்பிடுகின்றது. (9.21)

ஆணைக்குழுவின் முன்வைக்கப்பட்ட சான்றுகள் பூரணமான தன்மைகளைக் கொண்டிருக்கவில்லை எனக் கூறுகின்ற ஆணைக்குழு அறிக்கையானது, மோதலின் இறுதி நாட்களின் போது மோதல் பிரதேசங்களிலிருந்த மக்களுக்கு வழங்கப்பட்ட மருத்துவவழங்கல் தொடர்பான விடயம் மனிதாபிமானத் தன்மைகளைக் கொண்டிருப்பதனால் மேலும் விசாரிக்கப்படவேண்டும் என்பதனை அது ஏற்றுக்கொள்வதாகக் (9.22) கூறுகின்றது. அத்தகைய விசாரணைகள், காயமடைந்த பொதுமக்களின் எண்ணிக்கை, காயத்தின் வகைகள், காயமடைந்த மற்றும் சிகிச்சை பெற்ற எல்ரிரிசு போராளிகளின் எண்ணிக்கை மற்றும் காயமடைந்தவர்களுக்கு சிகிச்சையளிப்பதற்கான வைத்தியசாலையின் இயலாற்றல் போன்ற அனைத்து, தொடர்பான அம்சங்களும் பரிசீலனையில் கொள்ளப்பட்டு அவற்றின் அடிப்படையிலேயே உண்மையான மருத்துவ வசதிகள் மதிப்பிடப்படல் வேண்டும் எனவும் கூறுகின்றது.

சரணடைந்த/ மறறும் கைது செய்யப்பட்ட பீனனர் காணாமல் போனார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டு

9.23 ஆணைக்குழுவின் முன்னால் பிரதிநிதித்துவம் செய்த பலர் (அத்தியாயம் 4இன் பகுதி II இன் பந்திகள் 4.242

இலிருந்து 4.258 வரை குறிப்பிடப்பட்டவாறு) “குறிப்பிட்ட ஆட்கள் இராணுவ பாதுகாப்பில் சரணடைந்தமையினை தாம் நேரடியாகப் பார்த்ததாக” அளித்த சாட்சியங்களைக் கவனத்திற் கொண்ட ஆணைக்குழு அறிக்கையானது, இக்குறிப்பிட்ட குற்றச்சாட்டுக்கள் தொடர்பாக அவசியமான புலன் விசாரணைகளை மேற்கொள்வதும் அத்தகைய விசாரணைகள் இராணுவத்தின் தனிப்பட்ட உறுப்பினர்கள், சட்டத்திற்கு மாறான வகையில் செயற்பட்டிருக்கின்றார்கள் என்ற சான்றுகளை அளிக்முமாயின் தவறு செய்தவர்களை விரைந்து தண்டிப்பது அரசாங்கத்தின் மிகத் தெளிவான கடமையாகுமென்றும் வலியுறுத்திக் குறிப்பிட விரும்புவதாகவும் (9.22), உத்தியோக பூர்வ பாதுகாப்பில் சரணடைந்த பின்னர் காணாமல் போன ஒரு சம்பவம் நிரூபிக்கப்படுமாயின் அது குற்றவியல் சட்டத்திற்கு அமைவாகச் செய்யப்பட்ட குற்றமாகக் கருதப்படல் வேண்டும் என்பதனையும் ஆணைக்குழு வலியுறுத்த விரும்புவதாகவும் குறிப்பிடுகின்றது.

எனவே இச்சம்பவங்கள் தொடர்பாக முழுமையான விசாரணைகள் மேற்கொண்டுதேவையான இடத்து வழக்குத் தொடர்வதானது, பெருமளவில் சரணடைந்தவர்களையும் வீடுவிக்கப்பட்ட பகுதிக்கு பெருமளவில் வந்த பொதுமக்களையும் மிகச் சிறந்த முறையில் பாதுகாத்திருக்கின்றார்கள் என்ற இராணுவத்தின் நற்பெயரை காப்பாற்றும் இச்செயற்பாட்டில் அது தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாக இருக்கும் எனவும், இத்தகைய ஒருசிலரின் நடத்தையினால் அத்தகைய நற்பெயருக்கு களங்கம் ஏற்பட இடமளிக்கக் கூடாது எனவும் குறிப்பிடுகின்றது. (9.23)

எல்ரிரிஈ கின் செயற்பாடு

எல்ரிரிஈ இன் பாரிய மனித உரிமை மீறல்கள் தொடர்பில் மிகுந்த கவனத்தைச் செலுத்தியுள்ளதாகவும் அது தொடர்பில் தனது மனித உரிமைகள் அத்தியாயத்திலும், இணைக்கப்பட்டுள்ள பின்னிணைப்புக்களிலும் விபரமாகத் தரப்பட்டுள்ளதாகவும் ஆணைக்குழு தனது அறிக்கையில் குறிப்பிடுகின்றது (9.24)

எல்ரிரிஈ இனரால் பன்னாட்டு மனிதாபிமானச் சட்டங்களின் மையக் கோட்பாடுகள் பாரியளவில் மீறப்பட்டுள்ளமை பற்றி, குறிப்பாக, யுத்த சூன்யப் பிரதேசங்கள் பற்றி அத்தியாயம் 4இன்

பகுதி ஐஐ இல் தரப்பட்டுள்ளன எனக் கூறும் ஆணைக்குழுவானது, அதன் அவதானிப்புக்களை நிறைவு செய்யும் சந்தர்ப்பத்தில் கீழ்காணும் விடயங்களைப் பற்றி குறிப்பிடுவது பொருத்தமானதாக இருக்கும் எனவும் கூறுகின்றது.(9.25)

அ. அவர்களின் இராணுவத் தந்திரோபாயங்களை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்குப் பொதுமக்களை மனித கேடயங்களாகப் பயன்படுத்தியமை, இதனுடன் இணைந்துஇ

ஆ. பொதுமக்கள் வாழும் இடங்களில் வழமையாக ஆயுதங்களை வைத்திருத்தலும் பயன்படுத்தலும்இ

இ. பாதுகாப்பான இடங்களுக்கு தப்ப முயலும் பொதுமக்கள் மீது துப்பாக்கி குடு நடத்தியமைஇ

ஈ. மோதலின் இறுதிக் கட்டத்திலும் கூட இளம் பிள்ளைகளைக் கட்டாயமாகச் சேர்த்து அவர்களைப் போரில் ஈடுபடுத்தியமைஇ

உ. பொதுமக்கள் ஆபத்தினை எதிர்நோக்கக் கூடும் என்பது தெரிந்திருந்தும் மோதலுக்கு வெளியிலுள்ள பிரதேசங்களில் கூட நிலக் கண்ணிவெடிகளையும் மாற்றியமைக்கப்பட்ட வெடிகள் பொருட்களையும் புதைத்தமைஇ

ஊ. அவர்களது இராணுவ நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கான துணைப் பணிகளை வழங்குவதற்குப் பொதுமக்களை பலவந்தமாக பயன்படுத்தியமை, அதன் மூலம் பொதுமக்கள் மற்றும் போராளிகள் என்பவர்களுக்கிடையில் அடையாளத்தினை மேற்கொள்வதனை, குறிப்பாக மக்கள் நெரிசல் மிகுந்த இறுதி யுத்த சூன்ய வலயங்களில் சாத்தியமற்றதாக்கியமைஇ

எ. தொடர்ந்தும் தற்கொலைக் குண்டுத் தாக்குதல்களை மேற்கொண்டு அப்பாவிப் பொதுமக்களின் உயிர்களுக்கு இழப்புக்களை ஏற்படுத்தியமைஇ

இதன் மூலம் விளங்குவது யாதெனில், எல்ரிரிஈ யானது, பன்னாட்டு மனிதாபிமானச் சட்டங்களின் கோட்பாடுகளுக்கு

மதிப்பளிக்காது நடந்து கொண்டமைக்கு ஆதாரமாக விளங்கியது மட்டுமன்றி, பொதுமக்களின் உயிர்களுக்கு மதிப்பளிப்பக்காத ஒரு எதிரியுடன் போராடுகையில், இராணுவ வெற்றியொன்றினை ஏற்படுத்துவதில் இராணுவம் முகம் கொடுத்த சவால்களையும் அறிக்கை எடுத்துக் காட்டுகிறது.

விசாரணைகளின் போது குற்றமிழைத்தார்கள் என்பதற்கான ஆதாரங்கள் காணப்படும் எல்லரிஈ இனருக்கு எதிராக குற்றப்பத்திரங்களை தயாரிக்கும் பொழுது, மனித உரிமை மீறல்கள் மற்றும் பன்னாட்டு மனித உரிமைச் சட்டத்தின் கோட்பாடுகளின் மீறல்கள் என்பனவற்றையும் கவனத்தில் கொண்டு அவர்களுக்குப் பொருத்தமான தண்டனையைப் பெற்றுக் கொடுக்கும் தீர்மானங்களை எடுக்கும் பொழுது இந்தக் குற்றச்செயல்களால் ஏற்படும் பேரழிவையும் அவதானித்தல் என்பது அவசியமாகும் என ஆணைக்குழு மேலும் குறிப்பிடுகின்றது. (9.26)

உள்நாட்டு மோதல்களைத் தீர்ப்பதற்கு பன்னாட்டு மனிதாபிமானச் சட்டங்களினை எவ்விதம் பிரயோகிக்க வேண்டும் என்பதன் மீதான அவதானிப்புக்கள்

அரசுடன் தொடர்பற்ற ஆயுதக் குழுக்களுடன் உள்ளூரில் ஏற்படும் முரண்பாடுகள், சட்டக் கட்டமைப்பினை இத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் அவதானித்ததுடன் பயன்படுத்துதல், பாரம்பரியமாக பொதுமக்களுக்குவழங்கப்பட வேண்டிய பாதுகாப்பினை துச்சமாக மதிக்கின்றதும் அரசாங்கத்துடன் தொடர்பற்றதுமான ஆயுதக்குழுக்களின் செயற்பாடுகள், உதாரணமாக “பாதுகாப்பு வலயங்களை” யுத்த பிரதேசங்களாக மாற்றி பொதுமக்களை மனித கேடயங்களாக பயன்படுத்தியமை, அரசாங்கத்திற்கும் அரசாங்கத்துடன் தொடர்பற்றதுமான ஆயுதக்குழுக்களுக்கும் இடையில் மோதல் ஏற்படும் பொழுது நடைமுறையிலுள்ள சட்ட கட்டமைப்பில் சில தவறியமைப்புகள் இடம்பெற வாய்ப்புண்டு என ஆணைக்குழு கூறுகின்றது (9.27).

இதனால் இந்த ஆயுதக்குழுக்கள் மேற்கொள்ளும் தாக்குதலுக்கு அரசாங்கம் பதில் தாக்குதல் மேற்கொள்ளும் பொழுது பொதுமக்களுக்கு ஆபத்து ஏற்படுவதற்கு வாய்ப்பு

இருக்கின்றது. அத்தகைய சூழ்நிலைகளில் “பாதுகாப்பு வலயங்களில்” பொதுமக்களுடன் இராணுவம் நிலைத்திருப்பதனை தவிர்த்துக் கொள்வது அவசியமாகும் எனவும் ஆணைக்குழு அறிக்கை மேலும் குறிப்பிடுகின்றது.

மோதலின் காரணமாக இதற்கு முன்னொருபோதுமே கிடைத்திராத அனுபவம் இலங்கைக்கு கிடைத்திருக்கிறது. இதன் மூலம் அரசாங்கத்துடன் தொடர்பற்ற ஒரு ஆயுதக்குழு பேச்சுவார்த்தைகளின் மூலம் பொதுமக்களுக்கு பாதுகாப்பு வழங்கும் வலயங்களை ஏற்படுத்துவதற்கு விருப்பம் காட்டாமல் மற்றும் அரசாங்கம் தன்னிச்சையாக அறிவித்த இந்த பாதுகாப்பு வலயங்களைப் பயன்படுத்தி தன்னுடைய யுத்த செயற்றிறனை நடைமுறைப்படுத்துவதற்காக சாதகமாக பயன்படுத்தியதாக ஆணைக்குழு அறிக்கை கூறுகிறது. (9.28). (உதாரணமாக பாதுகாப்பு வலயத்திற்குள் பொதுமக்களை மனித கேடயங்களாகப் பயன்படுத்தியமை)

இதனால் அரசாங்கத்திற்கும்போர் முனையிலுள்ள தளபதிகளுக்கும் ஒரு பக்கம் பொதுமக்களைப் பாதுகாப்பதா? அல்லது மறுபக்கத்தில் யுத்த சூன்யப் பிரதேசத்திலிருந்து எதிரிகள் மேற்கொள்ளும் தாக்குதலை சமாளிப்பதற்கு எதிர் தாக்குதல் மேற்கொள்வதா என்ற இக்கட்டான நிலை ஏற்பட்டதாக ஆணைக்குழு அறிக்கை மேலும் கூறுகின்றது.

உண்மையில், இலங்கை பெற்ற இவ்வனுபவத்தின் மூலம், தன்னிச்சையாக அரசாங்கம், யுத்த சூன்யப் பிரதேசமொன்றினை பிரகடனம் செய்தமையால், அரசாங்கம் எதிர்பாராத வகையில் எல்லரிஈ தன்னுடைய நிலையை மக்கள் வாழும் பிரதேசத்தில் பலப்படுத்திக் கொள்ளும் செயற்றிறனுக்கு ஒரு வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுத்ததா, என்பது பற்றியும் ஒரு விவாதம் எழுவதற்கான அடித்தளத்தினை அமைத்துக் கொடுத்துள்ளது எனக் கூறும் ஆணைக்குழு அறிக்கையானது (9.29) யுத்த சூன்யப் பிரதேசத்தின் புனிதத் தன்மையினைப் பேணுவது தொடர்பில் பன்னாட்டு மனிதாபிமானச் சட்டங்களுக்கு அரசாங்கத்துடன் தொடர்பற்ற ஆயுதக் குழுக்களின் நடவடிக்கைகளைப் பேணி பாதுகாப்பது தொடர்பில் அவற்றை ஊர்ஜிதம் செய்ய வேண்டிய கேள்வியும் எழுந்துள்ளதாகக் கூறுகின்றது.

உள்நாட்டு மோதல் சூழ்நிலைகளில், பன்னாட்டு மனிதாபிமான சட்டங்கள் மீது எழுப்பப்படுகின்ற சமகாலச் சவால்களுக்கு தீர்வுகளைத் தேடும்போது, அத்தகைய சூழ்நிலைகளைக் கையாள்வதற்குப் பொருத்தமான நியமங்களையும் நடைமுறைகளையும் பின்பற்றுவது கட்டாயம் செய்யப்பட வேண்டியதொரு விடயமாகக் காணப்படுவதாக ஆணைக்குழு தனது அறிக்கையில் மேலும் கூறுகின்றது.

பன்னாட்டுச் சட்டம் எந்தவொரு நாட்டிலும் ஏற்படக்கூடிய உள்நாட்டு மோதல்களைக் கவனத்தில் எடுத்து, அரசாங்கத்திற்கும் அரசாங்கத்துடன் தொடர்பற்ற ஆயுதக் குழுக்களுக்குமிடையில் ஏற்படும் மோதல்களின் போது சட்டக் கட்டமைப்பினை அவதானமாகக் கட்டியெழுப்ப வேண்டும். அத்தியாயம் 4இல் விபரிக்கப்பட்டவாறு உள்ளூர் மோதல்கள் தொடர்பான பல்வகைப் பிரச்சினைக்கும் சவால்களுக்கும் பதிலளிக்கக்கூடிய வகையில் அரசாங்கத்துடன் தொடர்பற்ற ஆயுதக்குழுக்கள் மனித உரிமைச் சட்டத்தின்சகல அம்சங்களுக்கும் ஏற்புடைத்தான வகையில் நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்பதனை வலியுறுத்துகின்ற ஆணைக்குழுவானது, (9.31) பன்னாட்டு மனிதாபிமானச் சட்டங்களுக்கு ஏற்புடைத்தான இத்தகைய சிக்கலான பிரச்சனைகளின் சமகாலவிடயங்கள் பற்றி பன்னாட்டு சமூக நாடுகள் மற்றும் அவற்றுடன் தொடர்புபட்ட ஐக்கிய நாடுகள் மற்றும் சர்வதேச செஞ்சிலுவைச் சங்கம் என்பன, உள்ளூர் மோதல்களின் போது பன்னாட்டு மனிதாபிமானச் சட்டம்சரியாகக் கடைப்பிடிக்கப்படுகிறதா என்பதனை அவதானிப்பதற்குப் பொருத்தமான சட்ட நடவடிக்கையை மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும் எனவும் குறிப்பிடுகின்றது.

முப்பது ஆண்டு காலம் இலங்கையில் இடம்பெற்ற மோதல்கள், அப்பாவி மனித உயிர்கள் இழக்கப்படுவதற்குக் காரணமாக இருந்தது என்ற தெளிவான பாடத்தினை நாம் கற்றுக் கொண்டோம் எனக் கூறுகின்ற ஆணைக்குழு அறிக்கையானது (9.32) இவ்வனுபவத்திலிருந்து பெற்றுக் கொண்டவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு சட்டக் கட்டமைப்பொன்றினை ஏற்படுத்தி இம்மோதல்களினால் பாதிக்கப்பட்ட அனைவருக்கும் உதவுவது பன்னாட்டுச் சமூகத்தின் தெளிவானதொரு கடப்பாடாகும் எனவும் குறிப்பிடுகின்றது.

மரணமடைந்தவர்கள் மற்றும் காயமடைந்தவர்கள் பற்றிய அவதானிப்புக்களும் விதந்துரைப்புக்களும்

பாதிக்கப்பட்ட பொதுமக்கள் மற்றும் தடுத்து வைக்கப்பட்டோரினால் ஆணைக்குழுவிற்கு வழங்கப்பட்ட நேரடிச் சாட்சியங்களையும் ஆவணங்களையும் அடிப்படையாகக் வைத்துப் பார்க்கையில், மக்களுக்குத் தீங்கு நேர்வதனைத் தவிர்ப்பதற்குப் பாதுகாப்புப் படைகளினால் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்ட போதும், யுத்த சூன்யப் பிரதேசங்களில் மக்கள் வாழும் பகுதிகளில் பரஸ்பரம் மேற்கொள்ளப்பட்ட துப்பாக்கிப் பிரயோகங்களினால் பொதுமக்கள் பலர் கொல்லப்பட்டும் காயப்பட்டும் இருக்கின்றமைக்கு சான்றுகள் காணப்படுவதாக ஆணைக்குழு தனது அறிக்கையில் குறிப்பிடுகின்றது. (9.33)

இங்கு ஆணைக்குழு அறிக்கையானது மேலும் குறிப்பிடுகையில் (9.34) மனித கேடயத்திற்குப் பின்னால் பாதுகாப்பினைத் தேடும் தற்கொலைக் கலாச்சாரத்தினைக் கொண்ட ஓர் பயங்கரவாதக் குழுவினை சமாளிப்பதில் பாதுகாப்புப் படையினர் எதிர்கொண்ட சிக்கலான சவால்களை ஆணைக்குழு மெச்சுவதாகக் கூறுகிறது.

இது விடயத்தில் பாதுகாப்புப் படையினர் எந்த விடயத்திற்கு முன்னுரிமையளிக்க வேண்டும் என்பது குறித்து இயற்கையான தமது செயற்பாட்டினை வெளிப்படுத்தும் விதத்தில் “இறந்தவர்களின் சடலங்களைக் கணக்கெடுப்பதனைவிட மக்களின் உயிரினைப் பாதுகாப்பதில்” ஆர்வம் கொண்டிருந்தமை பாராட்டத்தக்கதாக இருந்தது என ஆணைக்குழு குறிப்பிடுகின்றது.

அதேவேளை, யுத்தத்திற்கு பின்னர் ஏற்பட்ட பொதுமக்களின் உயிரிழப்புக்கள் அல்லது காயமடைந்தோர் பற்றிய அலுவல்சார் பதிவேடுகளை அப்பகுதிகளின் குடிசார் நிர்வாக அதிகாரிகளோ அல்லது பாதுகாப்பு அதிகாரிகளோ வைத்திருக்காமையிட்டு ஆணைக்குழு தனது கவலையைத் தெரிவிப்பதாகக் கூறுகின்ற ஆணைக்குழு அறிக்கையானது, பாதுகாப்புப் படைகள் தமது படையின் மரணமடைந்த மற்றும் காயமடைந்தவர்களின் எண்ணிக்கை தொடர்பான பதிவேடுகளையும், எல்லரிஈ இன் இறந்தவர்கள் மற்றும் காயமடைந்தவர்களின் மதிப்பீடுகளையும்

கொண்டிருந்த போதும் சுகாதார அமைச்சிடமிருந்து கிடைத்த மட்டுப்படுத்தப்பட்ட தரவுகள் தவிர, பொதுமக்களின் மரணம்,காயமடைந்தமை தொடர்பான அதிகாரப்பூர்வமான தரவுகள் இல்லாமையானது வேறுபட்ட நிறுவனங்கள், ஊடக அமைப்புக்கள் மற்றும் அதிகாரிகளினால் அவை தொடர்பாக மதிப்பிடப்பட்ட எண்ணிக்கைகள் பெருமளவிற்கு வேறுபடுவதற்கு வழிவகுத்தது என மேலும் குறிப்பிடுகின்றது. (9.34)

இது தொடர்பில் மென்மேலும் விடயங்களை முன்வைக்கின்ற ஆணைக்குழு அறிக்கையானது, குடிசார் நிருவாகத்திடமோ அல்லது இராணுவத்திடமோ சரியான சரிபார்ப்பு தகவல்கள் இல்லாமையானது, பாதிக்கப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்தளவில் ஊகிக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டுக் கொண்டிருப்பதற்குக் காரணமாக அமைந்துள்ளது என குறிப்பிடுகின்றது. (9.35)

எனினும், ஆணைக்குழுவிற்கு அளிக்கப்பட்ட கண்கண்ட சாட்சியங்களின் படியும் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட தகவல்களின் படியும் மோதலின் இறுதிக் கட்டப்பகுதியில் கணிசமானளவு பொதுமக்கள் மரணமடைந்தும் காயமடைந்தும் இருக்கின்றார்கள் எனக் கருதுவதாகக் கூறுகின்ற ஆணைக்குழு அறிக்கையானது (9.36), துப்பாக்கிச் சூடுகளுக்கிடையில் மக்கள் அகப்பட்டுக் கொண்டமை, எல்ரிரிஈ இனர் பொதுமக்களை வேண்டாமென்றே இலக்கு வைத்து துப்பாக்கிச் சூடுகளை மேற்கொண்டமை, அதேபோன்று மோதல் நிலைமைகளின் தீவிரம், ஆபத்தான புவிசார் தன்மைகள், எல்ரிரிஈ இனர் மக்களை கேடயங்களாகப் பயன்படுத்தியமை மற்றும் பிடித்து வைத்திருந்தவர்களை ஆபத்தான பகுதிகளிலிருந்து வெளியேற மறுத்தமை என்பன இவற்றிற்குக் காரணங்களாக அமைந்தன எனவும் கூறுகின்றது.

எனவே, எடுக்கப்பட வேண்டிய நடவடிக்கைகளாக ஆணைக்குழு பின்னவருவனவற்றை விதந்துரைக்கிறது. (9.37)

அ. அவதானிப்பு 4.359 எ(அ) மற்றும் (ஆ) இல் குறித்துரைக்கப்பட்ட சம்பவங்கள் பற்றி விசாரணைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு, பொதுமக்கள் மீது வேண்டாமென்றே செய்யப்பட்ட தாக்குதல்கள் ஏதுமிருப்பின் புலன்விசாரணை

செய்தல் வேண்டும். ஏதேனும் குற்றங்கள் புரியப்பட்டதாக புலன் விசாரணைகள் வெளிப்படுத்தின், குற்றமிழைத்தவர்கள் மீது வழக்குத் தொடருவதற்கு இ தண்டனை வழங்குவதற்குப் பொருத்தமான சட்ட நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படல் வேண்டும்.

ஆ. பொதுமக்களுக்கான உயிரிழப்பு மற்றும் காயங்கள் அதேபோன்று மோதல் காலத்தின் போது சொத்துக்களுக்கு ஏற்பட்ட சேதம் என்பன பற்றிய தன்மை மற்றும் அவை நிகழ்ந்த சந்தர்ப்பங்கள் என்பனவற்றை கண்டறிவதற்காக நாட்டின் அனைத்துப் பகுதிகளிலுமுள்ள பாதிக்கப்பட்ட குடும்பங்களை உள்ளடக்கிய ஒரு தொழில்சார் முறையில் வடிவமைக்கப்பட்ட குடியிருப்பாளர் அளவீடொன்றினை மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும்.

சனல் 4 காணொளி மீதான அவதானிப்புக்களும் விதந்துரைப்புக்களும்

சனல் 4 காணொளி தொடர்பாக அத்தியாயம் 4 பகுதி ஏஇனைப் பரிசீலனைக்கெடுத்துக் கொண்ட ஆணைக்குழு அது தொடர்பாக பின்வரும் அவதானிப்புக்களையும் பரிசீலனைகளையும் செய்திருக்கின்றது. (9.38)

அ. இவற்றில் உள்ளடக்கப்பட்ட காட்சிகள் “உண்மையானவையா” அல்லது “சித்திரிக்கப்பட்டவையா” என்பதனைக் கருத்திற் கொள்ளாது பார்க்குமிடத்து இவை கொடுமானவையாகவும் பெரும் அதிர்ச்சியளிப்பனவாகவும் உள்ளன.

ஆ. இக்காணொளி செயற்கையாக சித்தரிக்கப்பட்ட சில காட்சிகளை வைத்துப் படமெடுக்கப்பட்டது என்று இலங்கை அரசாங்கம் உறுதியாகக் குறிப்பிட்டிருக்கின்ற போதும் ஐக்கிய நாடுகளின் விசேட விசாரணை அறிக்கையாளர்களினால் அமர்த்தப்பட்ட தொழில்நுட்ப நிபுணர்கள் குழு, சரியான விசாரணைகளின்றி மரண தண்டனை நிறைவேற்றப்பட்டதாகவும் மற்றும் கைது செய்யப்பட்டவர்கள் பாலியல் ரீதியில் துன்பிரயோகம் செய்யப்பட்டதாகவும் அதனை ஊர்ஜிதம் செய்வதற்கான ஆதாரங்கள் இந்த காணொளியில் இருப்பதாகவும் தெரிவிக்கின்றனர். எனினும், அரசாங்கம் அதேபோன்று ஐக்கியநாடுகள் நிபுணர்கள்

குழு இரண்டும் இந்த காணொளி காட்சியில் தொழில்நுட்ப ரீதியில் தெளிவின்மை இருப்பதாக சுட்டிக் காட்டுகின்றதுடன், அவை இன்னமும் தெளிவுபடுத்தப்படாமல் உள்ளன.

இ. சுயாதீன நிபுணர்களான கலாநிதி சத்தூர த. சில்வா மற்றும் பேராசிரியர் ஈ.ஏ. யவான்டிஸ் ஆகியோர், முன்வைக்கப்பட்ட தொழில்நுட்ப விடயங்களையும் தடயவியல் கேள்விகளையும் எழுப்பி இந்தகாணொளி சாட்சிகளின் உண்மைத்தன்மை பற்றி சந்தேகங்களை கிளப்பியுள்ளனர். விசேடமாக இலத்திரனியல் ரீதியில் மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டமைக்கான சாத்தியங்கள் காணப்படுவதாகவும் காணொளியில் உள்ள “இரத்தக்காட்சிகள்” செயற்கைத் தன்மையுடன் உருவாக்கப்பட்டிருப்பதாகவும் குறிப்பிடுகின்றார்கள்.

ஈ. ஒளிபரப்பப்பட்ட இக்காணொளியின் பிரதியொன்று கிடைக்காமையின் காரணமாக இது போன்ற தொழில்நுட்ப தெளிவின்மை பற்றி தெளிவாக எதனையும் தீர்மானிக்க முடியாமல் இருக்கின்றது.

உ. இதன் விளைவாக, ஆணைக்குழு இக்காணொளியின் ஊகத்தன்மை மற்றும் அதன் உள்ளடக்கத்தின் நம்பகத்தன்மை என்பன பற்றி குறிப்பிடத்தக்களவு சந்தேகங்களைத் தோற்றுவிக்கும், பிரச்சனைக்குரிய தொழில்நுட்ப மற்றும் தடயம் தொடர்பான கேள்விகளைக் கொண்டிருக்கிறது. ஆணைக்குழு சம்பவத்தில் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் சடலங்களில் காணப்படும் காயங்களின் தடயங்கள் அவர்களுக்குஎதிராகப் பயன்படுத்தப்பட்ட ஆயுதங்களுடன் ஒத்திருக்கவில்லையென்றும் இவை அண்மையிலிருந்து நிகழ்த்தப்பட்ட துப்பாக்கிச் சூடுகளினால் ஏற்பட்டவையென்றும் அவதானிக்கப்பட்டது.

எனினும், யாரோ ஒருவர் இவற்றினைப் பதிவு செய்து அல்லது இவற்றை உருவாக்கி அவற்றை ஒளிபரப்பிற்கு வழங்கியுள்ளார் என ஆணைக்குழு கருதுகிறது. ஆணைக்குழுவின் சார்பில் ஈடுபடுத்தப்பட்ட நிபுணர்களில் ஒருவர் காணொளியில் காட்டப்படுகின்ற காட்சிகள் ஒரு இயற்கைச் சுற்றாடலில் பதிவு செய்யப்பட்டிருப்பதாகவும் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் என குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களினது சடலங்கள் சில கைகளினால் அல்லது

டிஜிட்டல் முறையினால் வேண்டுமென்றே செயற்கை முறையில் மாற்றப்பட்டிருக்கவில்லை என்றும் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளார்.

ஊ. மேலும், இதனை ஒளிபரப்பியவர் பரந்தளவிலான தகவல்களை வழங்க வேண்டுமென ஆணைக்குழு கோரியமைக்குச் சாதகமான முறையில் பதிலளிக்காமையையிட்டு ஆணைக்குழு கவலை தெரிவிக்கிறது. இச்சம்பவம் தொடர்பான உண்மைகளை நிலைநாட்டுவதற்கு, இக்காணொளியை தொலைக்காட்சி நிலையத்திற்கு வழங்கிய நிறுவனத்தினதும் இக்காட்சிகளைத் தயாரித்த தயாரிப்பாளர் மற்றும் ஒளிபரப்பாளர்களினதும் பாரிய ஒத்துழைப்பு மிக இன்றியமையாததாகும்.

கிடைக்கின்ற சான்றுகளின் அடிப்படையிலும் மேற்குறிப்பிட்ட பரிசீலனைகளைக் கணக்கிலெடுத்தும் கொண்ட ஆணைக்குழு இவ்விடயம் தொடர்பான உண்மைகளை அல்லது காணொளியில் காணப்படும்காட்சியில் காணப்படும் குற்றச்சாட்டுக்களை நிறுவுவதற்கு சுதந்திரமான விசாரணையொன்றினை அரசாங்கம் தொடங்க வேண்டுமென ஆணைக்குழு விதந்துரைக்கின்ற அதே வேளை (9.39) இரண்டு காரணங்களுக்காக இந்த நடவடிக்கை அவசியமானதும் அவசரமானதுமென ஆணைக்குழு கருதுவதாகக் கூறுகின்றது (9.40)

அ. முதலாவது இந்தக் காணொளிக் காட்சிகளை வழங்கிய, தகவல் கொடுத்தவர்களின் குற்றச்சாட்டு மற்றும் திரு. அல்ஸ்டன் மற்றும் திரு. கெயின் ஆகியோரினால் நியமிக்கப்பட்ட நிபுணர்களினாலும் கோரப்பட்டவாறு, காணொளியில் காணப்பட்ட மரண தண்டனைகள் தடுப்புக் காவலிலிருந்தவர்களின் மீது நிறைவேற்றப்பட்ட உண்மைச் சம்பவங்கள் என்றும் அது போன்றே பாலியல் ரீதியில் து்பிரயோகம் செய்யப்பட்ட சம்பவங்களும் உண்மையானவையென்றும் குறிப்பிடுகின்றனர். இவை தெளிவான சட்ட விரோத நடவடிக்கைகளைப்பதனால் இது பற்றி விசாரணை செய்து குற்றமிழைத்தவர்கள் மீது வழக்குத் தொடர்வது அவசியமாகும்.

படையினரின் நற்பெயரைப் பாதுகாப்பதற்காகவும் ஆட்புல ஒருமைப்பாட்டினைப் பாதுகாத்த பாதுகாப்புப் படைகளின் நேர்மை, தொழில்சார் முறையில் புகழ் பெற்ற இராணுவத்தினர் என்ற

பெயரைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளவும், சண்டைகளின் போது மிகவும் மனிதாபிமானமற்ற உத்திகளைப் பயன்படுத்தியதாக பரவலாகக் கண்டனம் செய்யப்பட்ட பயங்கரவாதக் குழுவின்கெதிராக தொழில்சார் முறையில் தங்கள் போர் நடவடிக்கையினை மேற்கொள்கையில் உயிரிழந்த பல்லாயிரக்கணக்கான படை வீரர்களின் நற்பெயருக்கு ஏற்பட்ட களங்கத்தை துடைப்பதற்காகவும் நடவடிக்கை எடுப்பது அரசாங்கத்தின் கடப்பாடாகும். சிலரின் குற்றங்கள் ஏதுமிருப்பின் அவை சேவையில் சிறந்த பாரம்பரியத்தினை நிலைநிறுத்திய பலரின் கௌரவத்திற்கு அபகீர்த்தியை ஏற்படுத்த அனுமதிக்கக்கூடாது.

ஆ. இரண்டாவதாக, மறுபுறத்தில் காணொளி கொள்கையாக உருவாக்கப்பட்டதாக அல்லது நிபுணர்கள் பலர் வலியுறுத்திக் குறிப்பிடுவது போன்று சம்பவங்கள் சித்தரிக்கப்பட்டவையாக இருக்குமிடத்து, விடயம் மிகவும் கடுமையாக மாறுவதுடன் இந்த விடயத்தில் உண்மைகளை நிலைநாட்டுவதும் அதே அளவிற்கு கட்டாயமானதாகின்றது. காணொளியின் உண்மைத்தன்மை மீது தெரிவிக்கப்பட்டசில முக்கியமான சந்தேகங்களை ஆணைக்குழு பகிர்ந்து கொள்வதுடன், இவை பொய்யாக இருக்கும் பட்சத்தில் அந்த காணொளியை உருவாக்கியவர்களும் அவற்றினை ஒளிபரப்புச் செய்வதவர்களும் இத்தகைய பொய்யான தகவல்களை வெளியிட்டமைக்கான பொறுப்பினை ஏற்றல்வேண்டும் என ஆணைக்குழு அறிவிப்பதாகக் குறிப்பிடுகின்றது.

அத்தகைய நடத்தை இலங்கை மக்களுக்கும் எல்ரிஈஈ இன் பிடியிலிருந்து அப்பாவி உயிர்களை பாதுகாப்பதற்காக தொழில்சார் முறையில் சண்டையிட்டு தங்கள் உயிரை அர்ப்பணித்த படைவீரர்களுக்கும் பெரும் அவப்பெயரையும் அபகீர்த்தியையும் ஏற்படுத்தும். அதேபோன்று கருத்துக்களை வெளிப்படுத்துவதற்கான சுதந்திரத்திற்கும் இது ஒரு பெரும் அடியாகும். இத்தகைய நடவடிக்கைகள் நல்லணக்கம், ஆறுதலளித்தல் மற்றும் மீள்நிருமாணம் போன்ற ஆற்றல் வாய்ந்த ஒன்று திரண்ட செயற்பாடுகளை மேம்படுத்துவதற்கான தேசிய மற்றும் பன்னாட்டு ரீதியான தற்போதைய முயற்சிகளுக்கான பயணத்தில் கடுமையான பாதிப்புக்களையும் முக்கிய தடைகளையும் ஏற்படுத்தும் என ஆணைக்குழு கருதுவதாகக் கூறுகிறது.

எனவே, இவ்விடயம் தொடர்பாக உண்மையை நிலைநாட்டும் நோக்கில் அல்லது இக்குற்றச்சாட்டுக்களுக்கு நாட்டின் சட்டங்களுக்கு அமைவாக நடவடிக்கை எடுப்பதற்காக ஒரு சுயாதீனமான புலன் விசாரணையினை இலங்கை அரசாங்கம் நிறுவ வேண்டுமென ஆணைக்குழு விதந்துரைப்பதாகக் கூறும் அதே வேளை (9.41) தகவல்கள் மற்றும் தகவல் அளிப்பவர்களின் இரகசியத் தன்மையினையும் பாதுகாப்பினையும் உறுதிப்படுத்துவதற்கு வசதியளிக்கும் விதத்தில் ஏற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்படுதல் வேண்டுமென ஆணைக்குழு உணர்த்தியது.

இப்பணிக்கு வசதியளிப்பதற்கு அவசிமான தகவல்களை அளிப்பதன் மூலம் சம்பந்தப்பட்ட அனைவரையும் குறிப்பாக மூலக்காட்சிகளை வழங்கிய நிறுவனங்கள் மற்றும் ஒளிபரப்புச் செய்த நிறுவனம் என்பனவற்றை, இப்பணியினை வசதிப்படுத்துவதற்குத் தேவையான தகவல்களை வழங்குவதன் மூலம் முழுமையான ஒத்துழைப்பினை நல்குமாறு ஆணைக்குழு மேலும் கேட்டுக் கொள்கிறது.

மற்றும்

“கற்றுக் கொண்ட பாடங்கள் மற்றும் நல்லிணக்க விசாரணை ஆணைக்குழு அறிக்கை” அதாவது டுசெஊ அறிக்கையானது இலங்கை அரசாங்கத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஒரு அறிக்கை என்பதால் சிவில் சமூகத்தினரும் பயன்படுத்தக்கூடிய ஒரு அறிக்கையாகும்.

சிங்களம், தமிழ் மற்றும் ஆங்கிலம் ஆகிய மும்மொழிகளில் உத்தியோகபூர்வ இணையத்தள வெளியீடாக மட்டும் வெளியிடப்பட்ட இவ்வறிக்கையின் உள்ளடக்கம் தொடர்பில் நன்கு தெரிந்து கொள்வதற்காக அதன் அடிப்படை விதப்புரைகளது சாராம்சத்தை மும்மொழிகளிலும் சிறிய நூல்களாக வெளியிட முடிந்தமை தொடர்பில் இலங்கை தேசிய சமாதானப் பேரவையானது மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைகின்றது.

இந்நூலானது அந்நாற் தொடர்களுள் ஒன்றாகும்.

LLRC அறிக்கையானது இலங்கை
 அரசாங்கத்தினால் சட்டபூர்வமாக
 வெளியிடப்பட்ட கல்வீசார் கருவியாக
 சீவில் சமூகத்திற்கு வழங்க-
 ப்பட்டுள்ளது. இலங்கை சமாதானப்
 பேரவையினால், 388 பக்கங்களைக்கொ-
 ண்ட இவ் அறிக்கையின்
 உள்ளடக்கத்தை விளக்கமான
 முறையில் தெளிவுட்டும் சாராம்சத்தை
 சீறு ஏடாக வெளியிடும் பணியை மேற்-
 காள்ள வாய்ப்பு கிடைத்ததையிட்டு
 பெருமையடைகிறது மொத்தமாக ஆறு
 தொடர் புத்தகங்களைக்கொண்டது.
 இவை ஆங்கில மொழி வெளியீட்டின்
 தமிழ் மொழிபெயர்ப்பாகும்

இலங்கை தேசிய சமாதானப் பேரவை

12 - 14 புராண வீகாரை வீதி, கொழும்பு 06

தொ.பே.இல-0112 818344 - 0112 854127 தொலைநகல் -0112 819 064

இணையத்தளம் - www.peace-srilanka.org மின் அஞ்சல் - npc@sltnet.lk